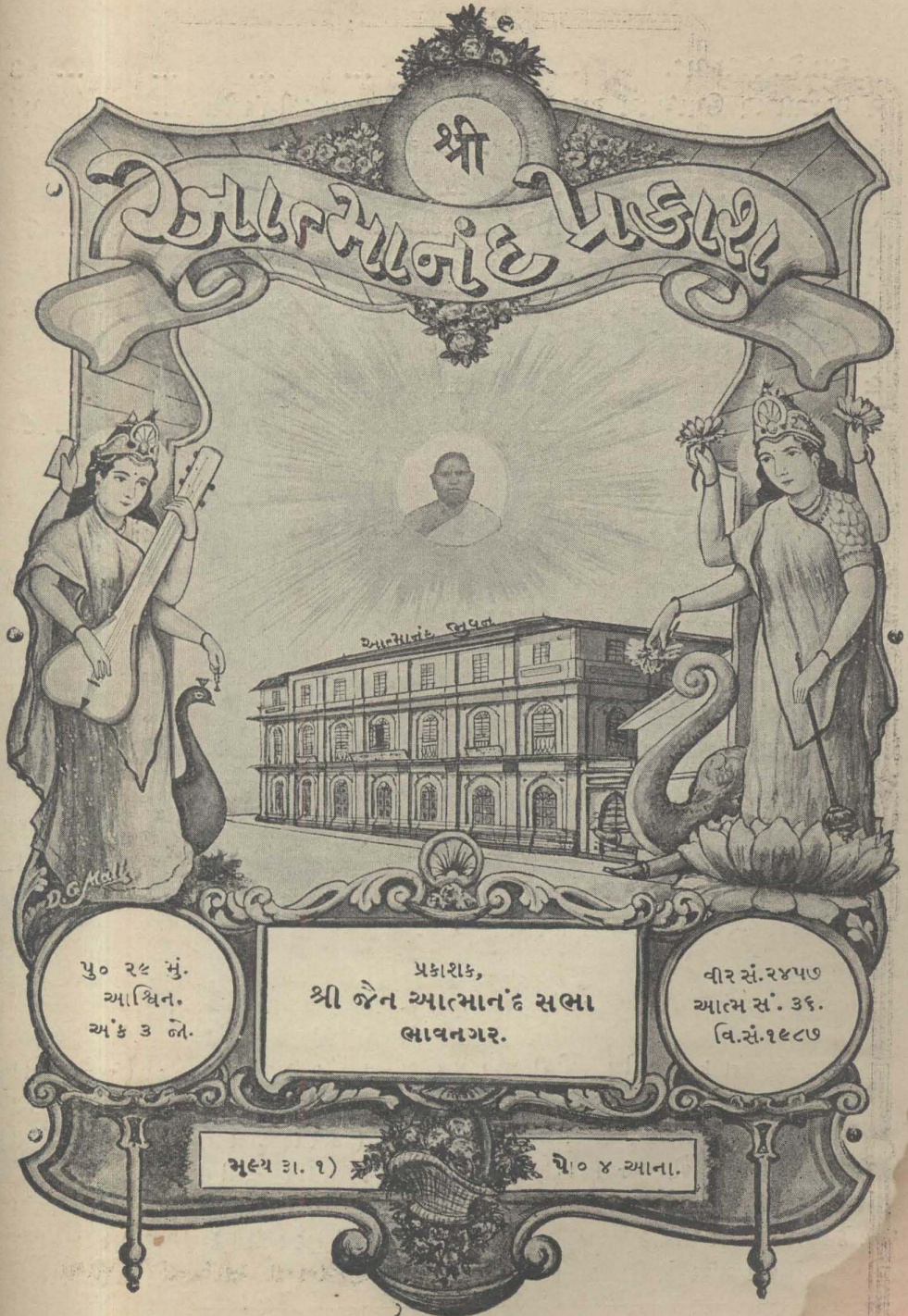

વિષય-પરિચય.

૧ આત્મોપદેશ પદ.	...	...	...	...	...	૫૩
૨ ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય રાસ.	સં	મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઈ...	...	...	...	૫૪
૩ અધ્યાત્મજ્ઞાન નિરૂપણ પ્રશ્નોત્તર.	...	આત્મવલ્લભ.	...	...	...	૬૦
૪ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.	...	...	મુનિ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ.	...	...	૬૪
૫ ભગવાન મહાવીર સંબંધી થોડી હકીકતો.	...	...	મુનિશ્રી જયંતવિજયજી.	...	...	૬૭
૬ શ્રી મહાવીર સ્વામી ભગવાનના વિહારની યાદી.	...	...	..	...	...	૭૦
૭ શુદ્ધ દેવગુરૂની યોગ્ય ઉપાસના વિધિ.	...	...	મુનિ શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.	...	...	૭૧
૮ મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.	...	...	વિકૃલ્લસ મૂં શાહ.	...	...	૭૪
૯ સ્વીકાર અને સમાલોચના.	...	...	...	...	...	૭૮
૧૦ વર્તમાન સમાચાર.	...	...	...	...	...	૮૦

“ અમારું સાહિત્ય પ્રકાશન ખાતું. ”

- ૧ વૃહતકલ્પ પીઠિકા. ૨ કર્મચંચાર દેવેન્દ્રસૂરિકૃત ટીકા સાથે.
૩ વિલાસવધકહા. (અપભ્રંશ ભાષામાં)

ગુજરાતી ભાષાંતરના ગ્રંથો.

- ૧ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર—(પ્રાચીન ગ્રંથ ઉપરથી.) પ્રેસમાં છે.
૨ શ્રી સુરસુંદરી સતી ચરિત્ર—અતિ રસમય ચરિત્ર. (લખાય છે).
નં. ૧ માં આર્થિક સહાયની અપેક્ષા છે. સહાય આપનાર અંધુની ઇચ્છાપ્રમાણે સહાય કરવામાં આવશે. આ સભા તરફથી પ્રગટ થતાં દરેક ગ્રંથના કાગળો, ટાઇપો, ખાઈડીંગ એ તમામ ઉંચા પ્રકારના થતાં હોવાથી દરેક ગ્રંથોની સુંદરતા માટે લાઇફ મેમ્બરો અને વીઝીટરો વગેરે અંધુઓએ સંતોષ બતાવેલ છે.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને નમ્ર સૂચના.

આ સભા તરફથી છત્રીસ વર્ષથી પ્રગટ થતાં સંખ્યાગ્રંથ પુસ્તકો લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ અપાય છે, અપાયા છે, પરંતુ જે જે લાઇફ મેમ્બર અંધુઓને ટ્રાઇ પણ વર્ષના ટ્રાઇ પણ પુસ્તકો ભેટના ન મળ્યા હોય તેમણે ત્રણ માપ સુધી (કારતક માસની આખર સુધી) માં અમેાને કયા પુસ્તકો ભેટ મળ્યા નથી, (પુસ્તકોની નોંધ અત્યાર સુધીના છપાયેલા રીપોર્ટ અને માસિકના ટાઇટલ પેજ પર હોય છે) તે તપાસી લખી જણાવવું, જેથી તેનો યોગ્ય પ્રગ્રંથ થશે. કેટલાક પુસ્તકો સીલીકે જુજ રહેલા હોવાથી ઉપરની મુદત વીતે ટ્રાઇ પણ પુસ્તક લાઇફ મેમ્બર તે ભેટ મંગાવશે તો સભા આપી શકશે નહિ.

સેક્રેટરીઓ.

ભાવનગર ધી “ આનંદ ” પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં—શાહ ગુલામચંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું.

તૈયાર છે.

બીજો વિભાગ

તૈયાર છે.

(પૂજ્ય શ્રી સંવદાસગણિ-વાચકનિર્મિત.)

॥ શ્રી વસુદેવહિણિડ પ્રથમસ્વણ્ડમ્ ॥

દ્વિતીય અંશ:

(ધર્મિભૂતિહિણિડગર્મિત:—પરિશિષ્ટ જ સહિત.)

સંપાદકો તથા સંશોધકો—આધ્યાચાર્ય ન્યાયાલોનિધિ શ્રીમાદ્રજયાનંદસૂરીશ્વરજી શિષ્યરત્ન પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજના શિષ્ય પ્રશિષ્યો મુનિરાજ શ્રીચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ.

ચાર ચાર વર્ષ સુધી અથાગ પરિશ્રમ કરી, અનેક બાંડારોની પ્રતો મેળવી, પ્રેસકોપીની સાથે રાખી તપાસી, તેનું સંશોધન કરી આપવાથી ઉપરોક્ત મુનિરાજોની સાહિત્યસેવા અને જ્ઞાનભક્તિના ફળ રૂપે આ અંથના પ્રથમ ખંડનો બીજો અંશ મૂળ (પ્રાકૃત) ભાષામાં આજે પ્રકટ થાય છે. પ્રથમ ખંડના છ પરિશિષ્ટો સાથેનો આ બીજો ભાગ એટલે ઉપલબ્ધ આ અંથનો પ્રાપ્ત થતો અપૂર્ણ પ્રથમ ખંડ પર્યંતનો અશ મૂળ પ્રાકૃત ભાષામાં આ પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે. આ બીજા અંશમાં આઠમાથી અઠ્ઠાવીશમા સુધી ૨૧ લાંબકો આવેલા છે. જે ૧૦૪૮૦ શ્લોકોમાં પૂર્ણ થાય છે.

આ પ્રથમ ખંડનો, તથા કર્તા મહાત્માનો પરિચય અને તે કેટલો ઉચ્ચ કોટીનો છે તે પરિશિષ્ટોને લગતો વિશેષ પરિચય, પ્રસ્તાવના, વિષયાનુક્રમ, કોષ આદિ સાથે હવે પછી પ્રકટ થતા ત્રીજા ભાગમાં આપવામાં આવશે. આ અંથ જૈનોના પ્રાચીનમાં પ્રાચીન કથા સાહિત્યમાંનું એક અણુમોલું રત્ન છે. અનેક પૂજ્યોમાં, અંથો વિગેરેમાં ઘણે સ્થળે આ અંથની સાદતો અપાય છે; કે જે પ્રકટ થવાની જૈનેતર સાક્ષરો, જૈન ધર્મના યુરોપીયન અભ્યાસીઓ અને વિદ્વાન મુનિ-મહારાજો તરફથી રાહ જોવાતી હતી. તેનો યશ સંપાદક મહાત્માઓ તથા સહાયદાતા ખંધુઓને જ ઘટે છે. ગયા વર્ષના માગશર માસના આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકના ટાઈટલમાં જણાવ્યા મુજબ માત્ર જ્ઞાનભંડારો તથા તેના બંધી મુનિ મહારાજોના ઉપયોગ માટે જ, આર્થિક સહાય આપનાર ખંધુઓની ઇચ્છા મુજબ આ અંથના ઉત્તરોત્તર ભાગો છપાવેલાય એવા ઉદ્દેશથી આ અંથની કિંમત રૂ. ૩-૮-૦ સાડા ત્રણ રૂપૈયા (પોસ્ટેજ બુદ્) રાખવામાં આવેલ છે. આ બીજો વિભાગ ઉંચા કોક્ષલી લાયન બ્લુલેજર પેપર (કાગળ) ઉપર, નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં આ અંથ માટે ખાસ ટાઈપો તૈયાર કરાવી, સુંદર શાસ્ત્રી વિવિધ ટાઈપો (અક્ષરો) માં છપાવેલ છે. પ્રથમ આહોકો કેટલાક થયેલા છે, થોડી નકલો બાકી છે. ઇતિહાસક પ્રાચીનમાં પ્રાચીન કથાસાહિત્યના આ અંથનું ગુજરાતી ભાષામાં ભાષાંતર કરાવી પ્રકટ કરવા આ સભાની ઇચ્છા છે, સુકૃતની લક્ષ્મીનો વ્યય અને મનુષ્ય જન્મનું સાર્થક કરવાની ઇચ્છાવાળા ખંધુએ લાભ લેવા જેવું છે. તેમની ઇચ્છા પ્રમાણે સીરીઝ તરીકે, અડધી કિંમતે, કે ભેટ તરીકે સભા તે રીતે સાહિત્ય પ્રકટન અને પ્રચાર કરવાનો પ્રયત્ન કરી શકશે.

મળવાનું ઠેકાણું:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

ॐ श्री ॐ

आत्मानन्द प्रकाश.

॥ वन्दे वीरम् ॥

औचित्यादुचितप्रवृत्तिरूपत्वात् । वृत्तयुक्तस्यागुव्रतमहाव्रतसम-
न्वितस्य । वचनाज्जनप्रणीतात् । तत्त्वचिन्तनं जीवादिपदार्थसार्थ-
पर्यालोचनम् । मैत्र्यादिसारं मैत्रीप्रमोदकहणामाध्यस्थ्यप्रधानं सत्त्वा-
दिषु विषयेषु । अध्यात्मं योगविशेषं । अतोऽध्यात्मात् । पापक्षयो
ज्ञानावरणादि छिष्टकर्मप्रलयः । सत्त्वं वीर्योत्कर्षः । शीलं चित्तसमाधिः ।
ज्ञानं च अस्त्ववबोधरूपम् । शाश्वतमप्रतिघाति शुद्धं स्वतेजोवत् । अनु-
भवसंसिद्धं स्वसंवेदनप्रत्यक्षं तद्वृत्तम् । अमृतं पीयूषम् । स्फुटं भवति ।
योगविन्दु—श्री हरिभद्रसूरि.

पुस्तक २९ } वीर सं. २४९७. आश्विन. आत्म सं. ३६. { अंक ३ जो.

आत्मोपदेश—पद.

(राग गुजरी.)

तैं तेरे इपके पाये रे सुजानी, तैं तेरे०	
सुगु३ सुदेव सुधर्म रसलीनो, मिथ्यामत छटकाया रे.	सुजानी० १
धार महाप्रत सम रस लीनो, सुमति गुप्ति सुलाया रे.	सुजानी० २
इन्द्रिय मन व्यथल वस कीने, लुत्थे. महन कुराया रे.	सुजानी० ३
स्यादाह अमृत रस पीनो, लूढे नाडि लूढाया रे.	सुजानी० ४
निश्चय व्यवहारे पंथ आढ्यो, दुर्नयपंथ मिटाया रे.	सुजानी० ५
अंतर निश्चय अडि व्यवहारे, वीरलुनंद सुनाया रे.	सुजानी० ६
आत्मानंही अजर अमर तूं, सतयिह आनंद राया रे.	सुजानी० ७

ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય રાસ.

[સંગ્રાહક અને સંશોધક મોહનલાલ દલીયંદ દેશાઈ એડવોકેટ-મુંબઈ.]

૧ આ રાસની અંતની કડીઓ ન પ્રાપ્ત થવાથી કર્તાતું નામ, રચના-સંવત અને રચના સ્થાન સંબંધી કહી શકાય તેમ નથી. પહેલાં એક ફાટેલ પાતું ૭ ના આંકવાળું મુનિ જશવિજયને મળેલું હતું, પછી તેમણે જણાવ્યું કે તેની પ્રત પૂજ્યપાદ પ્રવર્તક શ્રીમાન ક્રાન્તિવિજય પાસે છે એટલે તેમને વિજ્ઞાપિત કરતાં છ પાનાંની પ્રત પોતાની પાસેની હતી તે સારા સાથ જોગ બીજી પ્રતો સાથે મોકલાવી આપી. તે જોતાં તે અધૂરી નીકળી ને, તેનું અનુસંધાન જશવિજય મુનિશ્રીતું ઉપરતું સાતમું પાતું નીકળ્યું. હવે તે પછીતું નથી મળતું તો તેની શોધમાં કાળનો વિલાંબ ન કરતાં જે છે તે ઉતારી અત્ર મૂકેલ છે. પ્રતમાં જેમ જેમ આગળ વધતા જઈએ તેમ તેમ અશુદ્ધિ ઘણી મળે છે ને તેથી પ્રશ્નાર્થક ચિહ્ન મૂકવાં પડ્યાં છે. ઉતારવામાં શબ્દલેહ-વ્યવચ્છેદ પર ખૂબ કાળજી રાખી છે.

૨ આ જે નાયકનો રાસ છે તે મહાસમર્થ વિદ્વાન હતા; પરંતુ ચુસ્તતા-કટ્ટરતા એટલી બધી હતી કે તેને ઉપશાંત કરવામાં આવે તો પછી લાગ આવ્યે પુનઃ લબ્ધી નીકળતી. આના છાંટા એક ગચ્છ અને બીજા ગચ્છ વચ્ચે જ નહિ પરંતુ તપાગચ્છના એક જ આચાર્યની શિષ્યપરંપરામાં પણ વિરોધરૂપે ઘણા ઉડ્યા કે જેના લીસોટા તે ગચ્છના શરીર પર હજી ઉઝરડારૂપે જોવામાં આવે છે. તે નાયકનું નામ ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય છે. તેના સંબંધી આમાં મુખ્ય ઐતિહાસિક બિના છે. તે અત્ર સારરૂપે ટુંકમાં જોઈએ:

૩ ગર્જરદેશમાં લાડોલિ નામની નયરી છે (તે હાલ મારવાડમાં લાડોલ છે તે જ હશે. પહેલાં તે ગૂર્જરમંડલમાં ગણાતું હશે. તેનો ઉલ્લેખ વિજય-પ્રશસ્તિ મહાકાવ્યમાં સર્ગ ૧૬ ના શ્લોક ૩૫-૩૬ માં છે. ત્યાં સંસ્કૃતમાં લાટાપદિલપુરી એ નામ આપેલ છે.) ત્યાં ઓસ(વાલ) વણિક રાંકશાહને ત્યાં અરખાઈ (અખાઈ) નામની પત્નિથી સં. ૧૫૭૬ ના માઘ માસની શુકલ છઠ ને રવિવારને દિને જન્મ પામેલા પુત્રનું નામ ધનજી આપ્યું. પાંચમે વર્ષે નિશાળમાં જઈ અભ્યાસ કર્યા પછી યૌવન પ્રાપ્ત થતાં મહેસાણે મોસાળ દાદા વરસિંગે બોલાવવાથી તેને ત્યાં તે ધનજી અને (તેના લઘુ ભાઈ) વનજી ગયા.

ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય રાસ.

૫૫

૪ ધનજીને માટે કન્યા આપવા કેટલાક તૈયાર થયા હતા તેટલામાં ત્યાં પંડિત જીવરાજ શ્રીપૂજ્ય (વિજયદાનસૂરિ) ના આદેશને માન આપી ચોમાસું રહ્યા હતા. તેમનો ઉપદેશ સાંભળી સંસારતું સ્વરૂપ અસ્થિર જાણી વૈરાગ્ય થયો. માતા મહેસાણે હતા, તેણીને સંયમ લેવાની પોતાની ઇચ્છા જણાવી. માએ આંસુ પાડતાં નયને ગોધાશાહ પાસે આથી થતું દુઃખ જણાવ્યું. તેણે એમ જણાવ્યું કે એવો ઉપાય કરવો કે આખા કુટુંબને હર્ષ થાય. આખરે બંને ભાઈઓ અને માતા એ ત્રણેએ એકીસાથે જીવરાજ પંડિત પાસે દીક્ષા લેવાનો નિર્ધાર કર્યો.

૫ એવે વખતે ત્યાં વિસલનયરથી વિદ્યાસાગર વાચક આવ્યા કે જેમણે દીક્ષાતું મુદ્દત્ કાઢી આપ્યું અને સં. ૧૫૯૫ના માહ શુદ્ધ ૧૦ ને દિને ત્રણેએ દીક્ષા લીધી. દીક્ષા મહોત્સવ દબદબાથી-ગાજતે વાજતે થયા પછી તેમણે જીવરાજ પંડિત પાસે દીક્ષા લીધી. બંને ભાઈનાં નામ અનુક્રમે ધર્મસાગર અને વિમલસાગર આપવામાં આવ્યાં.

૬ ગુરૂ જીવરાજ પંડિતે અભ્યાસ માટે ધર્મસાગર શિષ્યને વિજયદાનસૂરિ પાસે મોકલ્યા. તે સૂરિ તેની ઘણી બુદ્ધિ જોઈ હમેશાં શાસ્ત્ર લખાવતા. પોતાના બે શિષ્ય નામે હીરહર્ષ (પછી થયેલ હીરવિજયસૂરિ) અને ધર્મસાગર બંનેએ જૈનશાસ્ત્ર લખી લીધા પછી આચાર્યશ્રીએ શાસન માટે યોગ્ય જાણીને બંનેને દેવગિરિ (દોલતાબાદ કે જે ઐરંગાબાદ પાસે આવેલ છે તે) મોકલ્યા.

૭ તે બંનેને દેવગિરિ આવતાં જાણી ત્યાંના ૧ચાંદસિંહ નામના વશ્તિક-શ્રાવકને તથા તેની ગૃહિણી જસમાઈને બહુ આનંદ થયો કે ગુરૂની કૃપા-લાભ આ રીતે પામ્યા. બંને મુનિઓ ત્યાં પહોંચી ગયા.

૮ શાહ ચાંદસીએ અનેક ભટ્ટ (બ્રાહ્મણ પંડિત)ને એકઠા કર્યા અને તેમાં વિશ્વનાથ નામનો વિદ્યામાં અત્રપદ ધરાવતો જણાતાં તેને ચાંદસીહે જણાવ્યું કે જો આ બંને સાધુઓને શાસ્ત્ર લખાવો તો મોંએ માગો તેટલું ધન આપું. જસમાદે પણ પોતાના પતિ ચાંદસીહને આ કાર્યમાં હમેશાં મદદ કરતી હતી. બંને સાધુ સારી રીતે શાસ્ત્રાભ્યાસ કરવા લાગ્યા. (હી. સૌ. સર્ગ ૬, શ્લોક ૪૯) બે વર્ષમાં અભ્યાસ પૂરો કરી ત્યાંના દશ બ્રાહ્મણ પંડિતોમાં નામ કાઢ્યું ને દેવગિરિમાં તેમનો જયવાદ થયો. ૬૦-૬૪

૧ હીરસૌભાગ્યમાં આને બદલે દેવસી (દેવસિંહ) નામ છે ને તે ખરું લાગે છે. અત્ર લહીઆની ભૂલ લાગે છે. બુદ્ધો સર્ગ ૬, શ્લોક ૩૯-૪૦. ત્યાં શ્લોક ૪૨ માં તેની પત્નિનું નામ જસમાદેવી આપ્યું છે તે આ જસમાઈ.

૧૬

શ્રી આદ્યાનંદ પ્રકાશ.

૬ પછી ત્યાંથી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથને જીહારીને ગુરૂશ્રી (વિજયદાનસૂરિ) નાં ચરણે આવી વંદન કર્યું ને ગુરૂએ નાડલાઈમાં બંનેને 'પંડિત' પદ આપ્યું (સં. ૧૬૦૭). પછી મેડતામાં ચોમાસું કરવા વિજયદાનસૂરિએ મોકલ્યા. ત્યાં તેઓ ચોમાસું કરી સૂરિને વાંદવા આવ્યા. સૂરિએ બંને ઋષિને મોટા મુનિ જાણી (કોને આચાર્યપદનો કલશ ચડાવવો એ માટે) કાઉન્સગળ ધ્યાનમાં રહ્યા. મોટાં પાત્ર ને ફૂલ (ફૂલ) મૂક્યાં. ધ્યાનમાં જણાયું કે હીરહર્ષ પર અતિ મૂલ્યવાન બે ફૂલ જોયાં અને ધર્મસાગર અને રાજવિમલના માથે એક એક ફૂલ ઝોંચું. એ પરથી એ ત્રણે ઉપાધ્યાયના પદને યોગ્ય છે એમ જાણી આદીશ્વરના મંદિરમાં તે ત્રણેને 'ઉપાધ્યાય' પદ આપ્યું (સં. ૧૬૦૮ માઘ શુદ્ધ ૫-હીરસૌભાગ્ય સર્ગ ૬, શ્લોક ૭-૭૬) અને તેનો મહોત્સવ નાંડુલાઈના સંઘે કર્યો. ૬૫-૭૧

૧૦ શ્રીપૂજ્યનો આદેશ લઈ ગુરૂ (ધર્મસાગર) ગામોગામ વિચરી શ્રાવકોનું સમ્યક્ત્વ અજવાળતા હતા અને કુમતિમાંથી લોકને વારતા હતા. વિજયદાનસૂરિશ્રી વિચરતાં વિચરતાં હીરહર્ષને આચાર્યપદ આપવા શિવપુરી (શિરોહી) આવ્યા ત્યારે ધર્મસાગર ઉપાધ્યાયને ત્યાં તેડાવ્યા. તે અને બીજા સાધુઓ એકઠા થયા અને (હીરહર્ષને) આચાર્યપદ આપ્યું (સં. ૧૬૧૦) ને તેમનું નામ હીરવિજયસૂરિ રાખ્યું. સૂરિ થયા હીરવિજય ને ઉપાધ્યાય હતા ધર્મસાગર. શ્રીપૂજ્યે પાટણનો આદેશ આપ્યો (ત્યાં ચોમાસું કરવા ફરમાન કર્યું). ધર્મસાગર વાદીને જીતવામાં જબરા કુશળ હતા, તેને શ્રીપૂજ્યે વીકાનેર મોકલ્યા. તેઓ ત્યાં પહોંચ્યા. મોહતા ગોત્રનો મંત્રી દેવો નિત્યાનિત્ય વિષે વાદ કરતો હતો. સહસારણ કુમતિવાળો હતો. તેને સમજાવવા ધર્મસાગર જઈ પહોંચ્યા ને તેમણે હંમેશ સમજાવી સંશય ટાળ્યા. ત્યાં રાજા કલ્યાણની રાજસત્તા ચાલતી હતી. ૭૨-૮૨

૧૧ ચિતોડમાં ગુરૂજીએ (ધર્મસાગરે) પ્રતિષ્ઠા કરી અને પરવાદીઓની સાથે વાદ કરી તેમના નાદ ઉતાર્યા. જાલોરમાં ખરતર પર જીત મેળવી તથા વાણીઆઓને દીક્ષા આપી ચોતાના શિષ્યો કર્યા ને મોટી પ્રતિષ્ઠા પણ સંઘના તરફથી કરી. નાડલાઈમાં મોટી પ્રતિષ્ઠા કરી કુમતિમાં પડતા લોકોને વાર્યા, ઘણા લોકના સંશય ટાળ્યા ને વીજમતિ ત્યાંથી ચાલી ગયા. પછી ગુરૂના ઉપદેશથી ગુર્જરદેશ. (ગૂજરાત) માં આવ્યા ને પ્રસિદ્ધ પાટણ નગરમાં આવી ખરતરગચ્છના ઉપર જીત મેળવી. ધનવંત વણિકોએ ત્યાં ઘણાં મોટાં કામો કર્યાં. ગુરૂએ કેટલાયને દીક્ષા આપી. ૮૩-૮૮

૧૨ અહિમત્તગર (નાગપુર-નાગોર) માં ચોમાસું કરી ધનવંતોને વૈરાગી ને વિદ્યાવંત બનાવી દીક્ષા આપી. પછી શ્રી હીરવિજયસૂરિને આદેશ

ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય રાસ.

૫૭

જેસલમેર જવાનો આવતાં ત્યાં ગયા ને ત્યાંના રાજા હરિરાજ રાવલની રાજ-સભામાં વાટીઓ સાથે વાદ કરી જય મેળવ્યો. સીરોહી, જીરાવલા પાર્શ્વનાથ થઈ સુરત ચોમાસું કરી ત્યાં રાય કેલ્યાણની સભામાં જયવાદને વર્યા, ને ખતાવી આપ્યું કે પર્યુષણ ચોથનું જ કરવું ઘટે. ૮૬-૯૩

૧૩ જેઓએ ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય પાસે વિનયથી વિદ્યાભ્યાસ કર્યો તેમનાં એટલે તેમના શિષ્યોનાં નામ હવે જણાવું છું:—

વિમલસાગર, જ્ઞાનવિમલ, વિજયકુશલ, વિવેકવિમલ, વિનયસાગર, ઉદયવંત, દયારૂચિ, પદ્મસાગર, લક્ષ્મિસાગર, ગુણસાગર, દર્શનસાગર, જ્ઞાન-સાગર, શ્રુતસાગર, વિવેકસાગર, મેઘસાગર, માણિક્યસાગર ઇત્યાદિ શિષ્યો ભણીને પંડિતો થયા. ૯૪-૯૬

૧૪ ધર્મસાગરજીના રચેલા ગ્રંથો હવે કહો છું:—૧ જાંબૂદ્વીપ પ્રસન્નિ-પર વૃત્તિ. ૨ કેલ્પસૂત્ર પર કિરણાવલી નામની વૃત્તિ. ૩ પ્રવચન પરીક્ષા. ૪ તત્ત્વતરંગિણી વગેરે અનેક ગ્રંથો. ૧૦૦-૧૦૧

૧૫ અનુક્રમે વિહાર કરતાં ગણધાર એટલે આચાર્ય જગજીર હીરવિજય-સૂરિ અમદાવાદ આવ્યા કે જ્યાં શાહ સુરાદ રાજ્યસત્તા ચલાવતો હતો, સુરાદ તે સૂરિને ખોલાવી ધર્મનાં મર્મ હંમેશા પૂછતો હતો, અને ચિત્તને નિર્મલ કરતો હતો. ત્યાં ધર્મસાગરે આવી તેમને વંદન કર્યું. ખંનેનાં મન આનંદિત થયાં. હીરવિજયસૂરિ શત્રુજયની યાત્રા કરવા આવ્યા. ધર્મસાગર વંદના કરી અતુર-પણે રજા લઈ વટપદ (વડોદરા) આવ્યા. પછી હીરવિજયસૂરિના આદેશથી તે કુંકણ દેશમાં સુરત (તે સુરત તે વખતે કોંકણમાં અંતર્ગત હતું) માં આતુર્માસ કર્યું.

૧૬ આ ખાણુ હીરવિજયસૂરિએ શત્રુજયની યાત્રા કરી ઉનામાં ચોમાસું કર્યું અને પછી ત્યાં અનશન કરી ભાદ્રવા શુદ્ધિ ૧૧ ને દિને (સં. ૧૬૫૨ માં) તેઓ સ્વર્ગે સિધાવ્યા. આ ખળર સાંભળી ધર્મસાગર ઉપાધ્યાયને દુઃખ થયું. આંસુ ઝરતે કહ્યું કે અમારી જોડલી ખોડલી થઈ-જોડી ખોડાઈ તૂટી. તે પછીના પદ્મધર વિજયસેનસૂરિની આજ્ઞામાં રહી તેઓ આત્મસાધન કરવા લાગ્યા.

ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય રાસ.

ફૂલ.

સરસ વચન છુ સરસતી, વરસવિ વચન વિલાસ;
હંસવાહન ગજગામિની, સામિની પૂરઠ આસ.

૧

૫૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સકલ સકલજનમનહર, ઋષભાદિક ચઉવીસ;
 તસ પય-પંકજ પ્રણમતા, પુગઈ મનહ જગીસ. ૨

વડવાચક વયરાગર, વિદ્યાઈ વયરકુમાર;
 સુદ્ધ સીલઈ કરી સાવલો, થૂલિભદ્ર અવતાર. ૩

ઉપશમરસકો સાગર, ધર્મસાગર ગુરૂરાજ;
 તાસ તણા ગુણ ગાયતા, સીઝઈ સઘલાં કાજ. ૪

રાગ ગોડી.

જંબૂદ્વીપ મઝારિ ખેત્ર ભરતમાંહિ, ગૂજરદેશ વખાણીય એ. ૫

તિહાં નયરી નિતરંગ નામઈ લાડોલિ, ધનદપુરી ધનઈ જાણી એ. ૬

ગઢ મઢ પોલિ સુચંગ મોટાં મંદિર સુંદર, તેજઈ દીપતાં એ. ૭

ઈંદ્ર વિમાન સમાન જિનવર પ્રાસાદ, કનકાચલનઈ જીપતા એ. ૮

તિહાં ચઉરાસી ચઉટાં ચઉપટ ચિહું દિસિઈ, ચતુરલોકનાં ચિત હરઈ એ. ૯

વાડી નઈ વનખંડ વાવિ સરોવર, સુરવર તિહાં કીડા કરઈ એ. ૧૦

વ્યવહારી ધનવંત સંત સોહઈ, સદા ધર્મવંત ધુરંધરા એ. ૧૧

રૂપઈ રૂઝડી રામા ચીલઈ ચમકંતિ, નિજપતિનઈ સુહંકરા એ. ૧૨

ઉસ વંશ સિણગાર વ્યવહારી વડો, સાહ રાંકો તિહાં વસઈ એ. ૧૩

તસ ઘરણી અરખાઈ સીલઈ સીતા એ, રૂપઈ રંભાનઈ હસઈ એ. ૧૪

સુખભરી સૂતી સેજઈ સઘન સોહામણું, મયગલ મોટો મલપતો એ. ૧૫

સપન લહી તતકાલ આવઈ પિઉ પાસઈ, કહઈ ગજ દીઠો દીપતો એ. ૧૬

પ્રમદઈ કરી પ્રમદાચુ પરગટ પિઉ બોલઈ, સુત હોસ્યઈ તુમ કુલતિલો એ. ૧૭

શુભ લગનઈ શુભ યોગિઈ પૂરઈ માસિં એ, સુત જનમઉ તિહાં ગુણનિલો એ. ૧૮

દૂહા.

સંવત પનર ઉગણાસીઈ, માહ માસ રવિવાર;
 શુકલ પખિ છઠી દિનઈ, હુઉ તે હર્ષ અપાર. ૧૯

જનમ મહોછવ અતિ ભલો, ખરચઈ કનકની કોડિ;
 ચાચક જન સહુ હરખિયા, ગુણ બોલઈ કરજોડિ. ૨૦

ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય રાસ.

૫૯

અનુકરમઈ સુત વાધતો, બીજ તણો જિમ ચંદ;
સકલ કલા ગુણ પૂરીઉ, મોહણવહ્નીકંદ. ૨૧

(રાગ ધન્યાસી.)

અનુકરમઈ કુંઝર વાધઈ, સકલ મનોરથ સાધઈ;
માય મનિ હરખ ન માઈ, ગુણીજન ગુણગણ ગાઈ. ૨૨

સુતનું દીધું એ નામ, ધિન ધનજી અભિરામ;
કુંઝર પાંચમઈ વરસઈ, ભણવા મુંકઈ ઉલ્લાસઈ. ૨૩

સકલ વિદ્યા દિન થોડઈ, ભણિઅ કુંઝર કોડઈ;
દિન દિન થોવન સોડઈ, રમણીનાં મન મોહઈ. ૨૪

મુંસાલ મહીસાણા ગામઈ, દાદો વરસિંગ નામઈ;
કુંઝરનઈ તિહાં તેડાવઈ, ધનજી વનજી તે આવઈ. ૨૫

મિલિઆ માજન લોક, દામ લીઉ તુમે રોક;
અમ ધરિ કન્યા છઈ સારી, વિવાહ કરો વ્યવહારી. ૨૬

(દહા.)

ધણુઈ અવસરિ આવઈ તિહાં, શ્રી પંડિત જીવરાજ;
ગોયમ ગણુહર સમવડિ, સકલ સંઘ હિતકાજ. ૨૭

(દાલ ચાલુ)

શ્રીપૂજ્ય આદેશકારી, સકલ જીવ ઉપગારી;
ચઉમાસ મહીસાણુઈ રહિઆ, શ્રી સંઘ હીયડઈ ગહગહીઆ. ૨૮

તેહ તણો ઉપદેશસાર, બાણે અમૃતધાર;
સંસારસરૂપ બાણી, વેરાગિ મનમાંહિ આણી. ૨૯

શ્રી ગુરૂચરણિ ચારિત્ર, લેઈ કીજઈ જનમ પવિત્ર.
(વંદી શ્રી ગુરૂપાય, હઈયડઈ હરખ ન માય. ૩૦

(દહા.)

નિજ જનનીનઈ વિનવઈ, વીનતડી અવધારિ;
સંયમ રામા રંગિ વરસ્યું, વેગિ વિચારિ. ૩૧

નિજ જનની નિસુણી કરી, નયણિ નીર ઝરંતિ;
સાહ ગોધાનઈ જઈ કહઈ, હઈડઈ દુઃખ ધરંતિ. ૩૨

સાહ ગોધો વલતું ભણઈ, કીજઈ એક ઉપાય;
જિમ સદૃષ કુટુંબનઈ, હઈડઈ હરખ જ થાય. ૩૩

અધ્યાત્મ જ્ઞાન નિરૂપણ પ્રશ્નોત્તર.

૬૨

ચેષ્ટાવડે પ્રતિપાદન કરી શકે એમ નથી, પણ બધા શબ્દો સત્યપદવડે પ્રરૂપવા યોગ્ય છે. એમના વર્ણો એક કર્ણેન્દ્રિયથી ગ્રહણ થઈ શકે છે અને સ્વસ્વભાવથી ઉત્પન્ન થતા તે તે પ્રકારના ક્ષણથી અનુમાન પણ થઈ શકે છે. માત્ર કેવલ-જ્ઞાની જોઈ શકે છે. જે શબ્દો બે અથવા વધારે પદોના સંયોગથી થાય છે તે (તદ્વાચ્ય વસ્તુ ?) હોય અથવા ન પણ હોય. વંધ્યા અને પુત્ર પૃથક્ પૃથક્ હોય છે, પણ વંધ્યાપુત્ર એવો યુક્ત શબ્દ (તદ્વાચ્ય કેઈ વસ્તુ વિશેષ ?) નથી. તેજ પ્રમાણે આકાશપુષ્પ, મરીચિતોય (ઝાંઝવાનાં પાણી), ખરશૃંગ ઇત્યાદિ અનેક સંયુક્ત શબ્દો યુક્ત નથી (અર્થાત્ તદ્વાચ્ય કેઈ વસ્તુ નથી). કર્ણેન્દ્રિય વડે ગ્રહણ કરવા યોગ્ય ભાવથી પણ એમની સત્તા નથી. માટે ઇન્દ્રિય-ગોચર સર્વ સત્ય નથી. કેટલાક સંયોગજ શબ્દ (તદ્વાચ્ય વસ્તુ ?) હોય છે, ત્યારે તેમનો (સંયુક્ત શબ્દોથી વાચ્યનો ?) વિરહ પ્રાયઃ હોતો નથી. જેમકે ગોશૃંગ (ગાયનું શીંગડું), નરેન્દ્રકેશ (રાજાના વાળ), ભૂમિરૂઢ (જમીનમાં ઉગેલું ઝાડ), ગોપતિ (ગાયોનો માલિક ગોવાળિયો), ભૂધર (પર્વત) વગેરે. કેટલાક શબ્દો પૃથક્ પૃથક્ અને સંયુક્ત પણ હોય છે.

આંખ કાન વગેરેથી ગ્રહણ થઈ શકે એવી વસ્તુ છતાં પણ ખરા કર્પૂરાદિમાં અને કર્પૂરાદિ નહિ પણ તેના જેવા જ લવણ શર્કરાદિમાં આંખ કાન ભેદ પાડી શકતાં નથી. આંખ, કાન, નાક ને જિહ્વાથી જો કે શર્કરાકર્પૂરાદિ સુગન્ધી વસ્તુઓ વિષે જ્ઞાન થાય છે તો પણ તેમાંના કેટલાક વિષે જિહ્વાથી થયેલું જ્ઞાન પ્રમાણ ગણાય છે. સ્વર્ણાદિ વસ્તુમાં આંખ અને કાનનું જ્ઞાન સ્કુરે છે (કામ કરે છે) ખરું પણ તે પદાર્થની ખાત્રી માટે માત્ર ઇન્દ્રિય-જ્ઞાન નહિ કિન્તુ કષાદિથી (કસોટીના પથ્થર ઉપર ઘસીને જેવા વગેરેથી) થતું જ્ઞાન જ પ્રમાણ ગણાય છે. રત્નપરીક્ષકો ઇન્દ્રિયો સરખી છતાં રત્નપરીક્ષિકા નામના ગ્રંથના આધારે માણિક્યપ્રમુખ રત્નરાશિયોની કિંમત અધિક ઓછી કરે છે, પણ એકસરખી કરતા નથી તેમાં તેમની પ્રતિભા (બુદ્ધિ) વિશેષ કારણ છે, તેવીજ રીતે અક્રીણાદિ જોટક (કેર ?) માં સર્વ ઇન્દ્રિયો મોહ પામે છે; પણ તે ખાધાથી ઉન્મત્તતા તેમના વિષે નિર્ણય કરવામાં પ્રમાણ ગણાય છે; માટે ઇન્દ્રિયજ્ઞાન સર્વ સત્ય નથી. ઔષધો, મંત્ર, ગુટિકા અને અદર્શીકરણ (નેત્રાંજન) થી ગુપ્ત રહેનારનું શરીર લોકોના દષ્ટિપથમાં આવતું નથી તેટલા ઉપરથી તે નથી એવું શું ઇન્દ્રિયો નથી ગ્રહણ કરતી ? અર્થાત્ ઇન્દ્રિયોથી તેનું અસ્તિત્વ ગ્રહી શકાતું નથી. તો પણ તે ગુપ્ત પુરૂષ આનંદ-મોચનાદિ લાવવું મૂકવું વગેરે કાર્ય કરે છે તેથી તેની સત્તા સિદ્ધ થાય છે. *આથી પરોક્ષની સિદ્ધિ થાય છે અને પરોક્ષની સિદ્ધિ થઈ એટલે સ્વર્ગનરકની સિદ્ધિ થઈ જ.

* શક્તિ, મહેશ (શિવ-મહાદેવ), વીર, ભૂત, સતી, જાંઘલિકા (વિપ ઉતાર નારી), સપત્ની (શોક) અને સિદ્ધાધિકાદિની સિદ્ધિ પણ તેવીજ રીતે મનાય છે.

૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રશ્ન—જે વસ્તુ ચેષ્ટાથી પણ ન દેખાય તે કેવી રીતે મન્ય ?

ઉત્તર—સર્વજ્ઞ ભગવાન કેવલજ્ઞાનથી જેટલી સત્ વસ્તુ છે તેટલી તમામ જાણી શકે છે માટે બીજાને અવબોધ થવાના હેતુથી તે જે જે વચન કહી ગયા છે તે પ્રમાણ ગણવાં જોઈએ. જુઓ ! લોકમાં પણ અન્યજનોને જે નથી જણાતું તે ખરેખર તદ્જ્ઞાતા (તેના જાણકાર) ને દેખાય છે. નૈગિત્તિકો (જ્યોતિર્વિદો) ગ્રહણ, ગ્રહોદય, ગર્ભ તથા મેઘનું આગમન વગેરે જાણી શકે છે. ચૂડામણિ (રમણ ?) શાસ્ત્રના જાણકાર વીતેલી સર્વ વાત કહી શકે છે. નિદાનવૈદ્ય સર્વ રોગનું નિદાન નિવેદન કરી શકે છે. પરીક્ષકો (પરખિયા) નાણાંની પરીક્ષા કરી શકે છે. પદ્મ (પગી) પગલું કાઢી શકે છે. શાકુનિક શકુન ઓળખી શકે છે. સામાન્ય લોકો તેવું કંઈ કરી શકતા નથી. આટલા ઉપરથી જ સમજાશે કે ઇન્દ્રિયોથી બીજા શો બોધ થઈ શકે ? તાત્પર્ય કે સર્વ લોકો પરોક્ષ પદાર્થોને જાણી શકે નહિ, માત્ર જ્ઞાની જાણી શકે. ઇન્દ્રિયો છતાં પણ મનુષ્ય આચાર, શિક્ષા, વિદ્યા, મંત્ર, આસ્ત્રાય, સાધન, ચરિત્ર, વૃત્તાન્ત અને પરદેશવાર્તા પોતાની મેળે જાણી શકતા નથી પણ પરોપદેશથી જાણી શકે છે. માટે ચિત્ત સ્થિર કરી અને વિકલ્પ મૂકી સમજે કે ઇન્દ્રિયો પોતાને જે ગ્રહણ કરવા યોગ્ય હોય તેનું જ ગ્રહણ કરે છે. જે જ્ઞાન ઇન્દ્રિયોને પરોક્ષ હોય તે પરોપદેશથી શીઘ્ર સમજાય છે. આ સર્વ સાઈ છે કે નહાઈ છે તે વિસ્તારથી અથવા સંક્ષેપથી અન્યદ્વારા જ સમજી શકાય છે. અંતઃવૃદ્ધિ (અંતરંગ), શુકરોગ, કંક, પિત્ત, વાત, નાડી, ભ્રમ, શુભ (વાયુથી પેટમાં ચડતો ગોળો), ચક્રત્ (લીવર), મલાશય, ગંડોલ (કૃમિ ?), તાપાધિકય (તાવનો વધારો), વાળો, કપાલરોગ, ગલરોગ (ગળામાંના વ્યાધિ) અને વિદ્રધિ (પડ થાય એવો સોજો) ઇત્યાદિ સ્વશરીરગત રોગોને સામાન્ય માણસો પોતાની ઇન્દ્રિયો વડે જાણી શકતા નથી. પણ પરોક્ષ (બીજાનું કહેવું) સાંભળવાથી તથા ઔષધાદિવડે શમન થવાથી રોગના અસ્તિત્વ વિષે તેમની ખાતરી થાય છે. જે વસ્તુ પ્રાણીના શરીરના અવયવભૂત હોય તે જોઈ શકાય છે; પરંતુ અમૂર્ત જોઈ શકાતી નથી, આકૃતિવાળા પ્રાણીના અંગ ઉપર જે વસ્તુ થઈ હોય અથવા તે તદ્ભૂત હોય તે જ જોઈ શકાય છે. નિરાકાર જીવના ગુણ જોઈ શકાતા નથી, કેમકે તે ગુણો પણ નિરાકાર છે, આથી સિદ્ધ થયું કે ઇન્દ્રિયોને જે ગ્રહણ કરવા યોગ્ય હોય તેનું જ તે ગ્રહણ કરે છે અને આમોએ કહ્યું છે જે સામાન્ય લોકની ઇન્દ્રિયો સર્વ જોઈ-ગ્રહી શકતી નથી તે સત્ય છે.

પંદરમો અધિકાર.

કોઈ વસ્તુ શરીરના બહારના ભાગ ઉપર રહેલી હોય તેમ છતાં પણ જો

અધ્યાત્મ જ્ઞાન નિરૂપણ પ્રશ્નોત્તર.

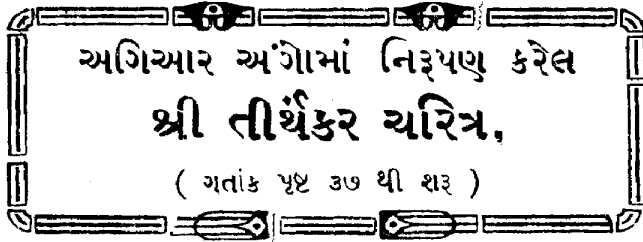
૬૩

તે દૃશ્ય-ગ્રાહ્ય હોય તો જ પ્રાણીઓ તેને સ્વધન્દ્રિયોવડે દેખી શકે છે. જે ગ્રાહ્ય નથી તેનું ગ્રહણ થતું નથી. તે માત્ર બીજાના કહેવાથી માનવામાં આવે છે. અત્ર દૃષ્ટાન્ત. કોઈ પુરૂષની ગરદનના પાછલા ભાગ ઉપર કે પૃષ્ઠ-વાંસાના મધ્ય ભાગમાં ભૃંગ (ભમરો) અથવા સ્વસ્તિકાદિ ચિહ્ન અથવા તિલ (તલ) વગેરે હોય તેને તે પોતાની ઇન્દ્રિયોવડે જોઈ શકતો નથી. જ્યારે તેનાં માતૃશ્રી પ્રમુખ આસ-વૃદ્ધો કહે છે કે ‘તને અહીં ભૃંગાદિ છે’ ત્યારે તે માને છે; પરંતુ કોઈ પણ પ્રસંગે તે સ્વધન્દ્રિયોવડે તેને જોઈ શકતો નથી. તેવીજ સ્વર્ગાદિ વિદ્યમાન છતાં સ્વધન્દ્રિયોવડે ગ્રાહ્ય નહિ હોવાથી દેખી શકાતાં નથી. અહીં એવી શંકા નહિ કરવી કે, જેમ ભૃંગાદિને જોનારા ઘણા હોય છે અને નહિ જોનારા માત્ર તે ભૃંગાદિવાળો એકલો હોય છે તેવી રીતે સ્વર્ગાદિને જોનારા ઘણા નથી. સ્વ-શરીરમાં રહેલા ચિહ્નને નહિ જોનારના જેવા નાસ્તિક છે અને આસ વચનને પ્રમાણ માનનારા અર્થાત્ પરભવને માનનારા આસ્તિક નાસ્તિકો કરતાં વધારે છે. એમ પણ નહિ કહેવું કે. પૃષ્ઠ (પીઠ) ઉપર આવેલા ચિહ્નનું ક્ષણ થાય છે. ત્યારે તેનો નિશ્ચય થાય છે તેમ સ્વર્ગ નરકનો કોઈ પણ એકાવડે બાધ થતો નથી. શૈવોને માન્ય શક્તિ, શમ્ભુ, ગણેશ, વીર વગેરે દેવસમૂહ અને તુરુષકો- (મુસલમાનો) ને પૂજ્ય ફિરસ્તા, પેગંબર, ખીર પ્રમુખ તેમની સેવાથી થતા તાદૃશ ક્ષણવડે-લોકોક્તિ (લોકોના કહેવા) પ્રમાણે બાણી શકાય છે તે છે કે નહિ ? જો છે તો તે દેવ છે-મર્ત્ય (મનુષ્ય) નથી, પણ કલિકાળના યોગથી પ્રાયઃ દેખી શકાતા નથી અને તેમની નિવાસભૂમિ દૂર હોવાથી તે ક્ષેત્રનો માર્ગ પણ મનુષ્યોને અગમ્ય છે. તેમની સત્તા સિદ્ધ છે, જે આપણા જેવા અહીં રહેનારાથી દર્શાવી શકાય તેમ નથી. એજ પ્રમાણે પાપ હેતુથી પ્રાપ્ત થવા યોગ્ય નરકગતિની સત્તા પણ સ્વયમેવ વિચારી લેવી. વળી સ્વચિત્તમાં એવો વિચાર કરો કે, લાંકા છે અથવા નહીં ? છે એમ તો તમે અમે સર્વે સાંભળીએ છીએ. વાડ તે કોણ માનતું નથી ? જો માનો છે તો અહીં રહ્યાં રહ્યાં બતાવો. અહીં રહ્યાં રહ્યાં કોનાથી બતાવાય એમજો કહેવું હોય તો જેમ અહીં રહેલાથી લાંકા ન દેખાય તેમ અહીં રહેલા છન્નરથ (કેવલજ્ઞાન નહિ પામેલા) પુરૂષોથી સ્વર્ગભોક્ષાદિ સ્થાન પણ ન દેખાય.

—ચાલુ.

૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૩૮ [પ્ર૦] એ પ્રમાણે ખરેખર દેવાનુપ્રિય ! આપનો અન્તેવાસી કુશિખ્ય મંખલિપુત્ર ગોશાલક છે તે મંખલિપુત્ર ગોશાલક મરણ સમયે કાળ કરીને કયાં ગયો કયાં ઉત્પન્ન થયો ? [૩૦] એ પ્રમાણે ખરેખર હે જૌતમ ! મારો અન્તેવાસી કુશિખ્ય મંખલિપુત્ર ગોશાલક જે શ્રમણનો ઘાતક અને યાવત્ છદ્મસ્થ હતો તે મરણ સમયે કાળ કરીને ઉર્ધ્વલોકમાં અન્દ્ર અને સૂર્યને ઓળંગી યાવત્ અચ્યુત કલ્પને વિષે દેવપણે ઉત્પન્ન થયો, ત્યાં કેટલાએક દેવોની બાવીશ સાગરોપમની સ્થિતિ ઠહી છે, ત્યાં ગોશાલક દેવની પણ બાવીશ સાગરોપમની સ્થિતિ છે.

૩૯ [પ્ર૦] તે ગોશાલક દેવ તે દેવલોકથી આયુષ્યનો ક્ષય થવાથી યાવત્ કયાં ઉત્પન્ન થશે ? [૩૦] હે જૌતમ ! આ જંબુદ્વીપ નામે દ્વીપમાં ભરતક્ષેત્રને વિષે વિન્ધ્યાચલ પર્વતની તળેટીમાં પુંડનામે દેશને વિષે શતદ્વાર નામે નગરમાં સંસ્મૃતિ (સન્મૂર્તિ) નામે રાજાને ભદ્રા નામે ભાર્યાની કુક્ષિને વિષે પુત્ર રૂપે ઉત્પન્ન થશે તે ત્યાં નવ માસ ખરેખર પૂર્ણ થયા બાદ અને સાડા સાત દિવસ વીત્યા પછી સુન્દર બાળકને જન્મ આપશે.

૪૦ જે રાત્રિને વિષે તે બાળકનો જન્મ થશે તે રાત્રિને વિષે શતદ્વાર નામે નગરમાં અંદર અને બહાર અનેક ભારપ્રમાણ અને અનેક કુંભપ્રમાણ વૃષ્ટિરૂપ પદ્મની વૃષ્ટિ અને રત્નોની વૃષ્ટિ થશે. તે વખતે તે બાળકના માતા-પિતા અગીયારમો દિવસ વીત્યા પછી ખારમે દિવસે આવા પ્રકારનું ગુણ્યુક્ત અને ગુણનિષ્પન્ન નામ કરશે, જે હેતુથી અમારા આ બાળકનો જન્મ થયો એટલે શતદ્વાર નગરને વિષે બાહ્ય અને અંદર યાવત્ રત્નની વૃષ્ટિ થઈ તે માટે અમારા આ બાળકનું નામ મહાપદ્મ રહો. ત્યારપછી તે બાળકના માતાપિતા મહાપદ્મ એવું નામ પાડશે. ત્યાર પછી તે મહાપદ્મ બાળકને માતા પિતા કંઈક અધિક આઠ વર્ષનો થયેલો જાણીને સારા તિથિ કરાણુ, દિવસ, નક્ષત્ર, અને મુહૂર્તને વિષે અત્યંત મોટા રાજ્યાભિષેક વડે અભિષેક કરશે.

હવે તે રાજા થશે તે મહાહિમવાન આદિ પર્વતની જેમ બદવાળો થશે ઇત્યાદિ વર્ણન જાણવું યાવત્ તે વિહરશે. હવે અન્ય કોઈ દિવસે તે મહાપદ્મરાજાનું મહાદ્વક યાવત્ મહાસુખવાળા બે દેવો સેનાકર્મ કરશે, તે દેવોના નામ આ

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૬૫

પ્રમાણે પૂર્ણભદ્ર અને માણિભદ્ર. ત્યાર પછી શતદ્વાર નગરને વિષે ઘણા માંડલિક રાજાઓ યુવરાજા-તલવર યાવત્ સાર્થવાહ પ્રમુખ પરસ્પર ઓલાવીને એ પ્રમાણે કહેશે કે હે દેવાનુપ્રિયો ! જે હેતુથી અમારા મહાપદ્મરાજાનું એ મહાદ્વિક દેવો યાવત્ સેનાકર્મ કરે છે, તે દેવોના નામ આ પ્રમાણે પૂર્ણભદ્ર અને માણિભદ્ર. તે માટે હે દેવાનુપ્રિયો ! અમારા મહાપદ્મરાજાનું બીજું નામ દેવસેન રહો, તે વખતે તે મહાપદ્મરાજાનું દેવસેન એવું બીજું નામ થશે.

૪૧ ત્યાર બાદ તે દેવસેન રાજાને અન્ય કોઈ દિવસે શ્વેત નિર્મલ શંખના તળીયા સમાન અને ચાર દન્તવાળું હસ્તિરત્ન ઉત્પન્ન થશે, ત્યારે તે દેવસેનરાજા શ્વેત નિર્મલ શંખના તળ સમાન અને ચાર દન્તવાળા હસ્તિરત્ન ઉપર ચડીને શતદ્વાર નગરના મધ્યભાગમાં થઈને વારંવાર જશે અને નીકળશે, તે વખતે શતદ્વાર નગરને વિષે ઘણા માંડલિક રાજાઓ યુવરાજા યાવત્ સાર્થવાહ પ્રમુખ એક બીજાને ઓલાવશે ઓલાવીને કહેશે કે હે દેવાનુપ્રિયો ! જેથી અમારા દેવસેન રાજાને શ્વેત નિર્મલ શંખતળના જેવો અને ચાર દાંતવાળો ઉત્તમ હસ્તિ ઉત્પન્ન થયો છે, તે માટે હે દેવાનુપ્રિયો ! અમારા દેવસેન રાજાનું ત્રીજું નામ વિમલવાહન હો. ત્યારે તે દેવસેન રાજાનું વિમલવાહન એવું ત્રીજું નામ પડશે.

૪૨ ત્યાર બાદ તે વિમલવાહન રાજા અન્ય કોઈ દિવસે શ્રમણ નિર્ઘ્નથોની સાથે મિથ્યાત્વ અનાર્યપાણું આચરશે, કેટલાએક શ્રમણ નિર્ઘ્નથોનો આકોશ કરશે, કેટલાએકની હાંસી કરશે, કેટલાએકને જુદા પાડશે, કેટલાએકની નિર્ભાત્સના કરશે, કેટલાએકને બાંધશે, કેટલાએકને રોકશે, કેટલાએકના અવયવોને છેદ કરશે, કેટલાએકને મારશે, કેટલાએકને ઉપદ્રવ કરશે, કેટલાએકના વસ્ત્ર, પાત્ર, કાંબલ અને પાદપુચ્છન છેદશે-વિશેષ છેદશે, લેદશે, અપહરણ કરશે, કેટલાએકના ભાત-પાણીને વિચ્છેદ કરશે, કેટલાએકને નગરથી બહાર કાઢશે, અને કેટલાએકને દેશથી બહાર કાઢશે. તે સમયે શતદ્વાર નગરને વિષે ઘણા માંડલિક રાજાઓ અને યુવરાજાઓ યાવત્ પરસ્પર કહેશે કે હે દેવાનુપ્રિયો ! એ પ્રમાણે ખરેખર વિમલવાહન રાજાએ શ્રમણ નિર્ઘ્નથોની સાથે મિથ્યા અનાર્યપાણું સ્વીકાર્યું છે યાવત્ કેટલાએકને દેશથી બહાર કાઢે છે. તે માટે હે દેવાનુપ્રિયો ! એ આપણને શ્રેયરૂપ નથી, આ વિમલવાહન રાજાને શ્રેયરૂપ નથી, તેમજ આ રાજ્યને આ રાષ્ટ્રને બલને, વાહનને, પુરને, અન્તઃપુરને કે દેશને શ્રેયરૂપ નથી, કે જે વિમલવાહન રાજાએ શ્રમણ નિર્ઘ્નથોની સાથે મિથ્યા અનાર્યપાણું સ્વીકાર્યું છે, તે માટે હે દેવાનુપ્રિયો ! આપણે વિમલવાહન રાજાને આ વાત જણાવવી યોગ્ય છે. એમ વિચારી એકબીજાની પાસે આ વાતનો સ્વીકાર કરે છે, સ્વીકાર કરીને જ્યાં વિમલવાહન રાજા છે ત્યાં આવે

૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે, ત્યાં આવીને કરતલપરિગૃહીત કરીને હાથ જોડીને વિમલવાહન રાજને જય અને વિજયથી વધાવે છે. વધાવીને એમ કહેશે કે હે દેવાનુપ્રિય ! આપ શ્રમણુ નિર્ઞન્થોની સાથે મિથ્યા અનાર્યપણુને આચરતા કેટલાએકનો આક્રોશ કરે છે. યાવત કેટલાએકને દેશથી બહાર કાઢે છે, તે દેવાનુપ્રિય એવા આપને શ્રેયરૂપ નથી, એમ અમોને પણ શ્રેયરૂપ નથી તેમજ આ રાજ્યને યાવત દેશને શ્રેયરૂપ નથી કે જે દેવાનુપ્રિય એવા આપ શ્રમણુ નિર્ઞન્થોની સાથે મિથ્યાત્વ અનાર્યપણુ આચરે છે. તે માટે હે દેવાનુપ્રિય ! આપ નહિં કરવા વડે આ કાર્યથી બંધ પડે.

૪૩ જ્યારે તે ઘણા માંડલિક રાજઓ, યુવરાજઓ, સાર્થવાહ પ્રસુખ આ બાબત વિનંતિ કરશે ત્યારે તે વિમલવાહન રાજ ધર્મ નથી, તપ નથી, એવી બુદ્ધિથી મિથ્યા વિનયવડે આ વાત કબુલ કરશે. હવે તે શતદ્વાર નગરથી બહાર ઉત્તર પૂર્વ દિશાએ અહિં સુભૂમિભાગ નામે ઉદ્યાન હશે, તે સર્વ ઋતુના પુષ્પાદિક યુક્ત, ઇત્યાદિ વર્ણન બાણવું. તે કાલે તે સમયે વિમલ નામે તીર્થંકરના પ્રપૌત્ર શિષ્યપરંપરામાં થયેલા સુમંગલ નામે અનગાર હશે. તે જાતિસંપન્ન ઇત્યાદિ ધર્મધોષ અનગારના વર્ણન પ્રમાણે વર્ણન કરવું, યાવત સંક્ષિપ્ત અને વિપુલ તેજોલેશ્યાવાળા ત્રણ જ્ઞાનવડે સહિત તે સુમંગલ નામે અનગાર સુભૂમિભાગ નામે ઉદ્યાનથી થોડે દૂર નિરંતર છઠ્ઠો તપ કરવા વડે યાવત આતાપના લેતા વિહરશે.

૪૪ હવે તે વિમલવાહન રાજ અન્ય કોઈ દિવસે રથચર્યા કરવા નીકળશે, ત્યારે સુભૂમિભાગ નામે ઉદ્યાનથી થોડે દૂર રથચર્યા કરતો તે વિમલવાહન રાજ નિરંતર છઠ્ઠો તપ કરતા યાવત આતાપના લેતા સુમંગલ અનગારને જોશે, જોઈને કોપાવિષ્ટ થયેલો યાવત કોઘથી અત્યંત બળતો એવો તે રાજ રથના અગ્રભાગવડે તે સુમંગલ અનગારને અભિઘાત કરી પાડી નાખશે. જ્યારે વિમલવાહન રાજ રથના અગ્રભાગવડે સુમંગલ અનગારને પાડી નાખશે ત્યારે તે સુમંગલ અનગાર ધીમે ધીમે ઉઠશે, ઉઠીને બીજીવાર ઉંચા હાથ કરી કરીને આતાપના લેતા વિહરશે ત્યારે તે વિમલવાહન રાજ સુમંગલ અનગારને બીજીવાર રથના અગ્રભાગવડે અભિઘાત કરી પાડી નાખશે, જ્યારે વિમલવાહન રાજ સુમંગલ અનગારને બીજીવાર રથના અગ્રભાગવડે અભિઘાત કરી પાડી નાખશે ત્યારે તે સુમંગલ અનગાર ધીમે ધીમે ઉઠશે, ઉઠીને અવધિજ્ઞાન પ્રયુજશે, અવધિજ્ઞાન પ્રયુજીને વિમલવાહન રાજને અતીતકાળે અવધિજ્ઞાનવડે જોશે, જોઈને વિમલવાહન રાજને એમ કહેશે કે તું ખરેખર વિમલવાહન રાજ નથી, તું ખરેખર દેવસેન રાજ નથી, તું ખરેખર મહાપદ્મ રાજ નથી. તું આ ભવથી ત્રીજા ભવમાં મંબલિયુત ગોશાલક નામે હતો, અને શ્રમણુનો

ભગવાન મહાવીર સંબંધી થોડી હકીકતો.

૧૭

ભગવાન મહાવીર સંબંધી થોડી હકીકતો.

શ્રી વીરચરિત્રમાં આવતાં મનુષ્યો, નગર, નદી,
વગેરેના નામો.

૯૭૦૯૭૦૯૭૦—૯૭૦(ગતાંક પૃષ્ઠ ૩૯ થી ૩૩.) ૯૭૦૯૭૦૯૭૦૯૭૦

સર્ગ. શ્લોક.

૧૧	૧૮૪	અંગારવતી	ચંડપ્રવ્રોતની રાણી.
„	„	વાસવદત્તા	તે બન્ને પુત્રી.
„	૧૯૦	ઉદયન રાજા	વસદેશ, કૌશાંબી નગરીના રાજા.
„	૨૩૩	યોગધરાયણ	તે રાજાનો મંત્રી.
„	૨૫૮	ઉજ્જયિનીથી	કૌશાંબી નગરી એકસો યોજન થાય છે.
„	૩૧૧	વીતલય નગરીના રાજા	ઉદયનને દીક્ષા આપીને મરૂમંડલમાં થઈને ભગવાન રાજગૃહી નગરીમાં સમોસયાં.

ઘાત કરનાર તું છત્રસ્થાવસ્થામાં કાળધર્મ પામ્યો હતો, જો કે તે વખતે સર્વાનુભૂતિ અનગારે સમર્થ છતાં પણ તારો અપરાધ સમ્યક્ પ્રકારે સહન કર્યો તેની ક્ષમા કરી, તિતિક્ષા કરી અને તેને અધ્યાસિત કર્યો. જો કે તે વખતે સુનક્ષત્ર અનગારે પણ યાવત્ અધ્યાસિત સહન કર્યો. જો કે તે સમયે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે સમર્થ છતાં પણ યાવત્ સહન કર્યો. પરંતુ ખરેખર હું તે પ્રમાણે સમ્યક્ સહન નહિં કરું. યાવત્ અધ્યાસિત નહિં કરું. હું ઘોડા, રથ અને સારથિ સહિત તને મારા તપના તેજથી એક ઘાએ ફૂટાઘાત પાષાણમય યંત્રના આઘાતની જેમ ભસ્મરાશિરૂપ કરીશ.

૪૫ જ્યારે તે સુમંગલ અનગારે એ પ્રમાણે કહ્યું ત્યારે અત્યંત ગુસ્સે થયેલો અને યાવત્ અત્યંત ક્રોધથી બળતો તે વિમલવાહન રાજા સુમંગલ અનગારને ત્રીજીવાર પણ રથના અગ્રભાગવડે અભિઘાત કરી પાડી નાંખશે. જ્યારે વિમલવાહન રાજા રથના અગ્રભાગવડે ત્રીજીવાર તે સુમંગલ અનગારને અભિઘાત કરી પાડી નાંખશે, ત્યારે અત્યંત ગુસ્સે થયેલો અને યાવત્ ક્રોધથી બળતા એવા તે સુમંગલ અનગાર આતાપના ભૂમિથી ઉતરી તૈજસ સમુદ્ઘાત કરશે. તૈજસ સમુદ્ઘાત કરીને સાત આઠ પગલાં પાછા જઈ ઘોડા, રથ અને સારથિ સહિત વિમલવાહન રાજાને ભસ્મરાશિ રૂપ કરશે.

૪૬ [પ્ર૦] હે ભગવાન ! સુમંગલ અનગાર ઘોડા સહિત યાવત્ વિમલવાહનરાજાને ભસ્મરાશિરૂપ કરીને [કાળ કરી] ક્યાં જશે ? (ચાલુ)

- „ ૩૨૫ ઉદાયન રાજ્ય અંતિમ રાજર્ષિ.
- „ ૩૨૭ સિંધુસેાવીરદેશ વીતભયનગરી તેનો રાજ્ય ઉદાયન.
- „ ૩૩૦ પ્રભાવતી તેના રાણી.
- „ ૩૩૧ અભીચિ તે બન્નેનો પુત્ર.
- „ „ કેશી ઉદાયન રાજ્યનો ભાણુજ.
- „ ૩૭૫ ગૃહસ્થપણામાં, ચિત્રશાલામાં, કાઉસ્સગધ્યાનમાં, રહેલા વીરભગવાનની મૂર્તિ ગોશિષ્યંદનની વિહુન્માલી દેવે કરાવી.
- „ ૪૨૭ દેવદત્તા ઉદાયનની દાસી, ચંડપ્રહોતની રાણી થઇ.
- „ ૪૪૫ ગાંધાર દેશનો ગાંધાર નામનો આવક વૈતાદ્ય પર્વત ઉપર યાત્રા કરવા ગયો.
- „ ૪૬૫ કૌશાંબીનગરી જિતરાત્રુ રાજ્ય.
- „ ૪૬૬ કાશ્યપ તે રાજ્યનો પુરોહિત. પુનર્યાશા: તેની સ્ત્રી
- „ ૪૬૭ કપિલ તે પુરોહિતનો પુત્ર. સ્વયંશુદ્ધ કેવળી થયા.
- „ ૫૦૧ આવસ્તિ નગરીનો રાજ્ય પ્રસેનજિત.
- „ ૫૨૦ આવસ્તિ અને રાજગૃહની વચ્ચે ૧૮ યોજનની ભયંકર અટવી છે.
- „ ૫૨૧ તે અટવીમાં કડદાસાખ્યા બલભદ્રાદિ પાંચસો ચાર હતા તેને કપિલર્ષિએ પ્રતિબોધ કર્યો.
- „ ૫૪૦ વિદિશાપુરી નગરી (ઉજ્જવિનીની પાસે) } શ્રીવીર ભગવાનની વિહુન્માલી-
- „ „ ભાયલસ્વામી તે નગરીનો આવક. } એ કરેલી પ્રતિમાનો પૂજક.
- „ ૫૪૬ વિદિશા નદી વિદિશાપુરીની પાસે.
- „ ૫૬૮ જંગલદેશ ભુમિ વીતભયનગર અને ઉજ્જવિનીની વચ્ચે.
- „ ૫૮૯ દશપુર વિદિશાપુરી અને વીતભયનગરીની વચ્ચે રસ્તામાં ઉદાયન રાજ્યએ વસાવ્યું. (જ્યેને હાલ મંદસૌર કહે છે).
- „ ૬૦૫ દેવકીયપુર (ભાયલસ્વામી નામનું) વિદિશાનગરીની પાસે ચંડપ્રહોતને નગર વસાવ્યું અને તે વીર ભગવાનની પ્રતિમા માટે ૧૨ હજાર ગામ અર્પણ કર્યો.
- „ ૬૧૮ વીતભયનગરમાં ભગવાન ચંપાનગરીથી જન્મને સમોસર્યા.
- ૧૨ ૨૧ વીતભયનગરને દેવીએ ધૂળથી દાટી દીધું.
- „ ૨૪ સિનપલ્લીમાં વીતભયનગરીના કુંભકારકના નામનું સ્થાન દેવી કરાવશે.
- „ ૩૭ સૌરાષ્ટ્ર-લાટ-ગુર્જર-ના સીમાડામાં.
- „ „ અણુહિલપાટન નામનું નગર થશે.
- „ ૪૫ ભગવાનના નિર્વાણથી ૧૬૬૯ વર્ષે તે નગરમાં.
- „ ૪૬ કુમારપાલ રાજ્ય ચૌલુક્યકુલમાં થશે.
- „ ૫૨ ઉત્તર દિશામાં તુરુક દેશ સુધી.
- „ „ પૂર્વ દિશામાં ગંગા નદી સુધી.
- „ „ દક્ષિણ દિશામાં વિધ્યાચળ પર્વત
- „ „ પશ્ચિમ દિશામાં સમુદ્ર સુધી. } કુમારપાલ સાધશે.

ભગવાન મહાવીર સંબંધી થોડી હજીકતો.

૬૯

- „ ૫૩ આચાર્યશ્રી હેમચંદ્ર વજ્રશાખા-મુનિચંદ્ર કુલોત્પન્ન.
- „ ૧૩૯ ઉદાધી કૂણિક-પદ્માવતીનો પુત્ર. ચંપાનગરીનો રાજા કૂણિક પછી થયો.
- „ ૧૮૮ ચંપાનગરી રાજગૃહીની પાસે કૂણિકે નવી વસાવી.
- „ ૨૫૮ વરુણ નાગસારથિનો પૌત્ર પરમ શ્રાવક ચેડારાજાનો સેનાપતિ.
- „ ૩૩૫ ગિરિનગર આંહીથી ગિરનારની યાત્રા કરી. કૂલવાલુકની કથામાં.
- „ „ ઉજ્જયન્ત.
- „ ૩૪૭ ગિરિણુદી ઉજ્જયન્તની પાસે.
- „ ૩૭૨ વિશાલી નગરીમાં મુનિસુવ્રતસ્વામીનો સ્તૂપ હતો.
- „ ૩૮૮ સત્યકિ વિદ્યાધર સુન્યેષાનો પુત્ર. ચેટકરાજાનો દોહિત્ર.
- „ ૩૯૦ નીલવાન પર્વત ઉપર તે વિશાલીની પ્રજ્વલે લઈ ગયો.
- „ ૪૦૫ ચંપાનગરીમાં ભગવાન વિહાર કરતા કરતા સમોસર્યા.
- „ ૪૧૭ વૈતાલ્ય પર્વતની તમિસ્રા ગુફા પાસે કૂણિક ગયો ત્યાં મૃત્યુ પામ્યો.
- „ ૪૪૦ અપાપા નગરીમાં ભગવાન અન્તસમયે સમોસર્યા.
- ૧૩ ૩ હસ્તિપાદ રાજા અપાપા નગરીનો રાજા.
- „ ૭૮ ભગવાનના નિર્વાણ પછી ૧૯૧૪ વર્ષ ગયા પછી ચૈત્ર વદિ ૮ ને દિવસે
- „ ૭૯ મ્હેન્ચ કુળમાં પાટલીપુત્ર કલ્કી નામનો રાજા થશે તે વખતે
- „ ૮૦ મથુરાનગરીમાં રામકૃષ્ણનું મંદિર અકસ્માત પડી જશે.
- „ ૮૫ નંદરાજા કલ્કીની પહેલાં થઈ ગયો.
- „ ૧૦૪ પ્રાતિપદ નામના જૈનાચાર્ય કલ્કીરાજાના વખતમાં પાટલીપુત્ર નગરમાં.
- „ ૧૨૧ દત્ત કલ્કીનો પુત્ર. પાટલીપુત્રનો રાજા થશે.
- „ ૧૪૬ દુઃપ્રસહ આચાર્ય }
 „ „ કલ્પશ્રી સાધ્વી }
 „ „ નાગિલ શ્રાવક } પાંચમા આરાને છેડે સૌથી છેલ્લા થશે.
 „ „ સત્યશ્રી શ્રાવિકા }
 „ ૧૪૭ વિમલવાહન રાજા }
 „ „ સુમુખ મંત્રી }
- „ ૧૬૦ વૈતાલ્ય પર્વત-ઋષભદ્ર-ગંગા નદી-સિંધુ નદી-આ ચારવાનાં છઠ્ઠા આરામાં
- „ ૨૦૯ જંખુસ્વામી છેલ્લા કેવળી. [રહેશે.
- „ ૨૧૨ પ્રભવસ્વામી-શચ્યંભવ-યશોભદ્ર-સંભૂતિ-ભગ્યાહુ-સ્થૂલભદ્ર-૧૪ પૂર્વી.
- „ ૨૧૬ મહાગિરિ-સુહસ્તી-શ્રી વજ્રસ્વામી સુધી દશપૂર્વી.
- „ ૨૨૦ દેવશર્મા દ્વિજ ગૌતમસ્વામી પ્રતિષ્ઠા કરવા ગયા હતા તે.
- „ ૨૬૯ ભગવાનના અગ્નિસંસ્કારના સ્થાન ઉપર દેવોએ રત્નમય સ્તૂપ બનાવ્યો.
- „ ૨૮૨ ગૌતમસ્વામી ૧૨ વર્ષ કેવલી પચાંચ પાળીને રાજગૃહી નગરમાં મોક્ષે ગયા.
- „ ૨૮૩ સુધર્માસ્વામી કેવલી થઈ રાજગૃહી નગરમાં મોક્ષે ગયા,

૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રીમહાવીરસ્વામી ભગવાનના વિહારની યાદી.

(શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય વિરચિત ત્રિપષ્ટીશલાકા પુરૂષચરિત્ર
શ્રીમહાવીર ચરિત્ર દશમા પર્વ ઉપરથી.)

(સંગ્રાહક—મુનિ જયંતવિજય (ધર્મજયન્ત) શિવપુરી-ગ્વાલિયર.

સર્ગ. શ્લોક.

- ૨ ૧૯૨ ક્ષત્રિયકુંડગ્રામ—જાતખંડ વનમાં દીક્ષા લીધી.
 ૩ ૧૫ કૂમરિગ્રામ—પહેલો ઉપસર્ગ ગોપનો.
 „ ૩૪ કોલ્લાકગ્રામ—પ્રથમ પારણું.
 „ ૪૯ મોરાકગ્રામ—દૂધઝંત તાપસાશ્રમ.
 „ ૫૫ „ „ „ „ પ્રથમ ચોમાસાના પંદર દિવસ.
 „ ૭૮ અરિથકગ્રામ—પહેલા ચોમાસામાં—શલપાણિનો ઉપસર્ગ. પ્રથમ ચોમાસું પૂર્ણ
 કર્યું (બૂનું નામ વર્ધમાન ગ્રામ)
 „ ૧૭૦ મોરાકગ્રામ—દીક્ષા દિવસથી એક વરસે ફરી આવ્યા.
 „ ૨૧૮ થી દક્ષિણ ચાવાલ આ બન્ને ગામની વચ્ચેમાં નીચેની બન્ને નદીઓ છે ત્યાં
 „ ૨૨૦ ઉત્તર ચાવાલ વિચરતા ભગવાનનું દેવદૂધધારી સુવર્ણવાલુકાને કાંઠે
 „ „ સુવર્ણવાલુકા નદી
 „ „ રૂપ્યવાલુકા નદી કાંઠામાં પડ્યું તેને સોમ વિષે લઈ લીધું.
 „ ૨૨૬ કનકખલાખ્યતાપસાશ્રમ (શ્વેતવી નગરી પાસે) ચંડકોશિકને પ્રતિબોધ કર્યો.
 „ ૨૮૦ ઉત્તર ચાવાલ
 „ ૨૮૬ શ્વેતવી નગરી (પ્રદેશી રાજ)
 „ ૨૮૮ સુરભિનગર
 „ ૨૮૯ ગંગા નદી.
 „ ૩૫૨ સ્થૂણાકગ્રામ.
 „ ૩૭૦-૩૭૧ રાજગૃહીનગર—નાલંદા પાડો—તંતુવાયશાલામાં બીજી ચોમાસું.
 „ ૩૯૮ કોલ્લાકગ્રામ (રાજગૃહનગરની પાસે).
 „ ૪૧૩ સ્વર્ણખલગ્રામ
 „ ૪૧૯ આક્ષિણગ્રામ (નંદ-ઉપનંદના પાડાવાળું)
 „ ૪૨૬ ચંપાનગરી (ત્રીજી ચોમાસું)
 „ ૪૨૮ કોલ્લાકગ્રામ
 „ ૪૩૯ પત્રકાલગ્રામ
 „ ૪૪૫ કુમારસન્નિવેશગ્રામ-ચંપકરમણીચોદાન.
 „ ૪૪૭ ચોરાકગ્રામ (ઉપસર્ગ—ચોરિક-હેરિકની શંકાથી પકડાયા.)
 „ ૪૮૭ પૃથ્વચંપાનગરી (ચોથું ચોમાસું.)
 „ ૪૮૯ કૃતમંગલનગર

શુદ્ધ દેવગુરૂની યોગ્ય ઉપાસના વિધિ.

૭૧

શુદ્ધ દેવ ગુરૂની યોગ્ય ઉપાસના વિધિ.

“ અંગ ^૧ વસન ^૨ મન ^૩ ભૂમિકા ^૪, પૂજ્ઞોપકરણ ^૫ સાર;
ન્યાય દ્રવ્ય ^૬ વિધિ શુદ્ધતા, ^૭ શુદ્ધિ સાત પ્રકાર.

(શરીર-શુદ્ધિ, વસ્ત્ર-શુદ્ધિ, મન-શુદ્ધિ, ભૂમિકા-શુદ્ધિ, પૂજ્ઞ ઉપકરણ-શુદ્ધિ
અને વિધિ-શુદ્ધિ)

(ઉક્ત) સાતે શુદ્ધિ સમાચરી, કરીએ નિત્ય પ્રણામ;

- ૧ શરીરની અશુદ્ધિ ટાળી, શુદ્ધ વસ્ત્ર પહેરીને દેવગુરૂના દર્શને જવું.
- ૨ ઘર વ્યાપાર સંકેલી, ચોકણું ચિત્ત રાખી, દેવગુરૂની સેવા ભક્તિ કરવી.
- ૩ દેરાસરે અને ઉપાશ્રયે જયણાથી ભૂમિકાશુદ્ધ કર્યા બાદ પ્રમાદ રહિત નિત્ય કરણી કરવી.
- ૪ પૂજ્ઞ-સેવાના ઉપકરણ એવા સાફ ને સુંદર રાખવા કે જે વાપરતાં આપણને શુભ ભાવ ઉદ્ભાસ બળે.
- ૫ શુદ્ધ આચાર વિચાર સેવનાર ન્યાય-નીતિથી વ્યાપાર વ્યવસાય કરનારને દેવગુરૂની પૂજ્ઞ-સેવા સફળ થાય છે.
- ૬ શુદ્ધ નિષ્ઠાથી કરેલી દેવગુરૂની સેવા-ભક્તિ કલ્પવેલીની જેમ ફળે છે.

- „ ૫૦૫ શ્રાવસ્તીનગરી.
- „ ૫૨૦ હરિદ્રુકગ્રામ.
- „ ૫૨૭ લાંગલગ્રામ.
- „ ૫૩૪ આવર્તગ્રામ.
- „ ૫૪૨ ચોરાકગ્રામ.
- „ ૫૪૮ કલણુકગ્રામ
- „ ૫૫૬ લાટદેશ (અનાય દેશ).
- „ ૫૬૨ પૂર્ણકલશગ્રામ.
- „ ૫૬૬ ભદ્રિલપુર (પાંચમું ચોમાસું).
- „ ૫૬૭ કદલીસમાગમગ્રામ.
- „ ૫૭૩ જંબૂખંડગ્રામ.

૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

- ૭ દર્શન વંદન કરી, પાછા નિસરતાં દેવગુરૂને પુઠં ન દેવી. પડખાના દ્વારેથી કે પાછે પગલે વિવેકસર બહાર નીકળવું.
- ૮ પુરૂષોએ પ્રભુની જમણી બાજુએ અને સ્ત્રીઓએ ડાબી બાજુએ રહી, મર્યાદાસર દેવગુરૂની સેવા-ભક્તિ કરવી. દર્શન વંદન પૂજન પણ તેજ રીતે કરવા.
- ૯ શાશ્વા સમજવાન વડીલને આગળ કરી, વિનય બહુમાન પૂર્વક વિધિયુક્ત શુદ્ધ દેવગુરૂને વંદન-પૂજન કરવું.
- ૧૦ આપણામાં દેવ-ગુરૂ જેવા ઉત્તમ ગુણો પ્રગટે એવા પવિત્ર લક્ષ્યથી તેમની સેવા ભક્તિ ભાવ-ઉદ્દાસ પૂર્વક કરવી.
- ૧૧ મદ વિષય-કષાય વિકથા અને આળસ એ પાંચે પ્રમાદ યત્નવડે તજવાથી જ નિજ શ્રેય સાધી શકાય છે.
- ૧૨ દેવગુરૂની સર્વ પ્રકારની આશાતના વર્જવી અને તેમની આશાનો યથાશક્તિ આદર કરવો.
- ૧૩ એકનિષ્ઠાથી શુદ્ધ દેવ-ગુરૂની સેવા-ભક્તિ કરનારને કશી વાતની ન્યૂનતા રહેતી નથી.
- ૧૪ શુદ્ધ દેવ-ગુરૂની ભક્તિમાં આત્માર્પણ કરવું. તન્મય થઈ જવું.
- ૧૫ શુદ્ધ ચિત્ત, વિત્ત અને પાત્રનો દુર્લભયોગ પામી, તેનો લાભ લઈ લેવા ચૂકવું નહિ.
- ૧૬ અવસરની કરણી અવસરે કરી લેવા કાળજી રાખવી
- ૧૭ જીવ રહિત જગોએ શુદ્ધ પરિમિત જગથી સ્નાનાદિ કરી શરીર નિર્જળ કરી (હુદી) શુદ્ધ વસ્ત્ર પહેરી મોરપીંછીવતી વાસી પુષ્પાદિ નિર્માલ્ય ઉતારી, જળ ચંદન ઘરાસ વિગેરે શુદ્ધ દ્રવ્યોવડે પ્રતિદિન પ્રેમપૂર્વક પ્રભુપૂજન કરવું.
- ૧૮ ભાઈઓએ ઉત્તરાસનનો છેડો અને બહેનોએ સુકોમળ રૂમાલ મુખ આગળ રાખી, પ્રભુસ્તુતિ કરવી.
- ૧૯ અષ્ટપટ (આઠવડો) મુખકોશ બાંધી મૌનપણે દેવગુરૂની પૂજા-સેવા આત્મલક્ષ્યથી કરવી.
- ૨૦ પૂજા કરનારે પોતાના લલાટ, કંઠ, હૃદય અને નાભી ઉપર લક્ષ્મીપૂર્વક ચાર તિલક કરવાં.
- ૨૧ પ્રભુના જમણે અને ડાબે અંગુઠે, બન્ને ઠીંચણે, બે કાંઠે, બે બાંહે, મસ્તકે, લલાટે, કંઠે, હૃદયે, અને નાભી ઉપર અનુક્રમે તિલક નવ અંગ પૂજના હુકામાં કહ્યા પ્રમાણે શાસ્ત્રોક્ત હેતુના વિચાર પૂર્વક કરવાં.

શુદ્ધ દેવગુરૂની યોગ્ય ઉપાસના વિધિ.

૭૩

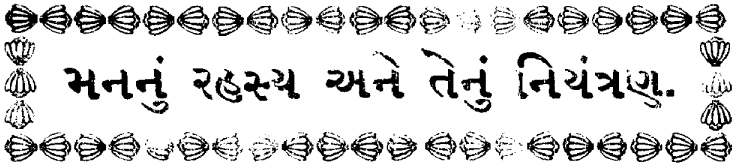
- ૨૨ પ્રથમ પ્રભુના મસ્તકથી માંડી સર્વાંગે ઉત્તમ ઘરાસ ચંદનવતી વિલેપન કરવું. ત્યારપછી યથાયોગ્ય ઉત્તમ પુષ્પાદિવડે પ્રભુપૂજા કરવી.
- ૨૩ ફુલ (પુષ્પ) ની માળા સોયવતી વીંધીને નહીં પણ વિવેકથી ગુંથી પ્રભુના કંઠે આરોપવી.
- ૨૪ સુગંધી પ્રકુલિત, પાકાં અને શુદ્ધ ભાજનમાં આણેલાં, અખંડ થોડાં કે ઘણાં પુષ્પો જ્યણાયુક્ત ચડાવવાં.
- ૨૫ પૂજાની સઘળી સામગ્રી યથાશક્તિ મૂર્છા-મમતા ઉતારીને પોતાના ઘરની જ વાપરવી.
- ૨૬ દીપઃ પ્રભુની જમણી બાજુએ અને ધૂપ ઉભેલીને ડાબી બાજુએ જ્યણાથી રાખવો. આંગી પ્રમુખ પ્રસંગે પણ દીપક જ્યણાથી પ્રગટાવવા લક્ષ રાખવું.
- ૨૭ પૂર્વ કે ઉત્તર દિશા તરફ સ્વમુખ રાખી, દ્રવ્યપૂજનો વિધિ સાચવી, પછી શાંતિથી મધુર સ્વરે ચૈત્યવંદનાદિ અર્થ આલંબનના લક્ષ સહિત કરવું.
- ૨૮ જિનમંદિર અને જિનપ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠાદિક પ્રસંગે જૈનવિધિ મુજબ જરૂર લક્ષ રાખવું, જેથી સર્વ રીતે ય થવા પામે.
- ૨૯ પ્રભુ પ્રતિમાને પ્રભુતુલ્ય લેખવવી અને દેવગુરૂક્ષિતનો યથાર્થ લાભ લેવો.
- ૩૦ દ્રવ્ય પૂજાદિક ધર્મકરણી, ભાવ પ્રગટાવવામાં શુભ નિમિત્તરૂપ કહી છે તે યાદ રાખવું.
- ૩૧ શાસ્ત્રાનુસારે યથાશક્તિ કરવામાં આવતી કરણી નિશ્ચે ફળદાયક થાય છે.
- ૩૨ ઉત્તમ વૈદ્યના કહેવા મુજબ વર્તવાથી જેમ વ્યાધિનો સર્વથા અંત આવે છે તેમ શુદ્ધ દેવ-ગુરૂના એકાંત હિતવચનને અનુસરવાથી સર્વથા સંસારનો અંત કરી મોક્ષગતિ પામી શકાય છે.
- ૩૩ મનુષ્ય જન્માદિ અતિ દુર્લભ સામગ્રી પામીને, જન્મ મરણના અનંત દુઃખોનો સર્વથા અંત આવે એવી ઉત્તમ કરણી શુદ્ધ આત્મલક્ષથી સહાય કરવી-સહુ આત્માર્થી જનોએ તેમાં સતત ઉદ્યમ કરવો-(પ્રમાદ રહિત પુરૂષાર્થ સેવવો ઉચિત છે.)

ઇતિશમ્

લીન સદ્ગુણાનુરાગી મુનિશ્રી
કર્પુરવિજયજી મહારાજ.

૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ થી શરૂ)

અનુ—વિ. સુ. શાહ.

રે મન ! ઇન્દ્રિયો અને વિષયોનો સંગ કરીને તારી જાતને ખરબાદ ન કર. બસ, જે થયું તે થયું. હવે તો પરમાત્મ સ્વરૂપમાં એકાગ્ર થઈ જા. એજ તારું મૂળ સ્થાન છે. એજ તારું વાસ્તવિક બહાલું ઘર છે. જ્યારે જો નો જાપ કર ત્યારે એ વાત નિરંતર યાદ રાખજે. હવે અખંડાકાર વૃત્તિને જાગ્રત થવા દે, સ્વરૂપ જ તારું અચલ ઘર છે. હું એ વાત તને વારંવાર કહું છું, કેમકે તું વારંવાર તારા અસલ સ્વભાવને ભૂલી જાય છે. સ્વરૂપથી જ તે જન્મ ગ્રહણ કર્યો છે. નિરંતર નિદ્રિધ્યાસન, ધ્યાનાભ્યાસવડે તારા મૂળ સ્થાને ચાલ્યું જા. ત્યારેજ અવિદ્યા નષ્ટ થઈ જશે અને તું સર્વ પ્રકારના શોક તથા દુઃખથી મુક્ત થઈ જઈશ અને પરમાનંદ અવસ્થા પ્રાપ્ત કરી લઈશ. જ્યારે સ્વરૂપ-કાર વૃત્તિ જાગશે ત્યારે મનના તુચ્છ સંકલ્પ દૂર થઈ જશે, ત્યારે જ હે મન, તું જન્મ-મરણના બંધનથી છુટી જઈશ. પછી તું આ દોષમય ભૌતિક શરીરમાં પ્રવેશ નહિ કરે. તારે હાડકા તથા માંસથી સંજ્જિત નહિ થવું પડે. તું તારા અધિષ્ઠાન સત્ ચિત્ આનંદમાં લીન થઈ જઈશ.

નવિન સુંદર વિચારો દ્વારા નવિન સુંદર સંસ્કારોના બીજ રોપી શકાય છે. ખરાબ ભાવનાઓ કાઢવા માટે તમારે ઉપયોગી સુંદર ભાવનાઓ કરવી જોઈએ. પુરેપુરો પ્રયત્ન કરવાથી જુની આદતો, જુના ભાવો અને જુની વૃત્તિઓને બદલે નવી આદતો અને નવા વિચાર સંપૂર્ણ સ્થાન લઈ શકે છે. જરૂર તેમાં પૂર્ણ પરિશ્રમની આવશ્યકતા રહેલ છે. તે માટે હંમેશાં નવા સુંદર વિચારો કરતા રહેવાની જરૂર છે. આદત એક બીજી પ્રકૃતિ થઈ જાય છે. પરંતુ છેવટે વિજય તો શુદ્ધ, દ્રઢ અને અનિવાર્ય ઇચ્છા-શક્તિનો જ થાય છે.

धृतिः क्षमा दमोऽस्तेयं शौचमिन्द्रिय निग्रहः ।

धीर्विद्या सत्यमक्रोधो दशकं धर्मलक्षणम् ॥

ધર્મના દશ લક્ષણ છે. ધૈર્ય ધારણ કરવું, ક્ષમા, મનનું દમન કરવું, ચોરી નહિ કરવી, અંદર અને બહારથી પવિત્ર રહેવું, ઇન્દ્રિયોને વશ રાખવી, શાસ્ત્રજ્ઞાન, આત્મજ્ઞાન, સત્ય બોલવું અને ક્રોધ નહિ કરવો. આંખો કેવળ

મનનું રહસ્ય.

૭૫

જોઈ શકે છે, કાન કેવળ સાંભળી શકે છે, જીભા કેવળ સ્વાદ લઈ શકે છે, ત્વચા સ્પર્શ કરી શકે છે, નાક સુંઘી શકે છે પરંતુ મન જોવાનું, સાંભળવાનું, ચાખવાનું, સુંઘવાનું અને સ્પર્શ કરવાનું વિગેરે સઘળું કરી શકે છે. બધી ઇન્દ્રિયો મનની તરફ ઝુકેલી છે. યોગાભ્યાસ દ્વારા કેવળ મનવડે જોઈ તથા સાંભળી શકાય છે.

મનને પુરેપુરું કામમાં લગાડી રાખો. માનસિક અને શારીરિક બ્રહ્મચર્ય-માં સ્થિત થઈ શકાય છે. એનો કાર્યક્રમ આ પ્રમાણે:—રાતના દશ વાગ્યાથી સવારના ચાર વાગ્યા સુધી સુઈ જાઓ. સવારના ચાર વાગ્યાથી સાત વાગ્યા સુધી અને સાંજે સાત વાગ્યાથી દશ વાગ્યા સુધી છ કલાક ધ્યાન કરો. ચાર કલાક દરિદ્ર નારાયણ તથા રાગીઓની સેવામાં નિષ્કામ કર્મ કરો. બે કલાક ખુદ્દી હવામાં ફરો. વ્યાયામ કરો. એનાથી મન હમેશાં કર્મપરાયણ રહેશે.

શબ્દો નમ્ર હોવા જોઈએ અને તર્ક કઠિન હોવો જોઈએ. શબ્દ કઠિન હોય તો તેનાથી વિરોધ ઉત્પન્ન થાય છે. કેવળ એકજ કર્કશ શબ્દ વર્ષોની મિત્રતા એક દ્વાજવારનાં નષ્ટ કરી દે છે. શબ્દ અથવા ધ્વનિમાં અદ્ભુત શક્તિ રહેલી છે. બોલવા પહેલાં શબ્દો પસંદ કરવાનું ધ્યાનમાં રાખો. બોલવા પહેલાં ત્રણ વાર વિચાર કરો. વિચારો કે તમારા શબ્દોનો પ્રભાવ બીજાના મન ઉપર કેવો પડશે? બે વર્ષ સુધી મૌન સાધન કરો. એ વાડમય તપ છે.

કામનાથી મન તથા ઇન્દ્રિયો ઉત્તેજિત થાય છે. જ્યારે કામ્ય વિષયોના ઉપભોગથી કામના શાન્ત થાય છે ત્યારે તૃપ્તિ મળે છે. જ્યારે કામના હોય છે ત્યારે વિષયમાં સુખ થાય છે. જ્યારે ભૂખ નથી હોતી ત્યારે સ્વાદિષ્ટ ભોજનથી પણ તમને કશું સુખ નથી મળતું. જ્યારે તરસ નથી હોતી ત્યારે સ્વચ્છ જળથી જરાય આનંદ નથી મળતો. એટલા માટે ભૂખ જ સૌથી સરસ વ્યંજન છે.

ઇન્દ્રિયો સંકુચિત થતાં જે વિષય થોડા સમય પહેલાં સુખદાયી હતા તેજ દુઃખદાયી બની જાય છે. ગરમદૂધનો પહેલો ખ્યાલો સુખદ હોય છે, પરંતુ બીજો ખ્યાલો અગ્નિ ઉત્પન્ન કરે છે. ભોગની સમાપ્તિ થતાં તૃપ્તિ આવે છે. તે વખતે ઇન્દ્રિયો સંકુચિત થઈ જાય છે. અસુક સમય માટે તેને શાંતિ થાય છે. તેથી જ્યારે બીજો ખ્યાલો લેવામાં આવે છે ત્યારે ઉદ્વેગ ઉત્પન્ન થાય છે. ખરી રીતે દૂધમાં સુખ નથી. આત્મામાં જ સુખ છે. અવિદ્યાને લઈને દૂધમાં જે સુખ જણાય છે તે ભ્રાન્તિ સુખ છે. જે દુધમાં ખરું સુખ હોત તો તેનાથી હમેશાં સુખ જ થાત. પરંતુ એમ નથી.

મનમાં તૈજસનો નિવાસ છે. સ્વપ્નાવસ્થાથી સંયુક્ત ચેતનતા તૈજસ છે.

૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તૈજસ સૂક્ષ્મ જગતનું ભોક્તા છે. મનમાં વિષયાકાર થવાની એક શક્તિ છે. તે શક્તિદ્વારા તે બહિર્મુખ વૃત્તિ પ્રાપ્ત કરે છે. મન વિષયો તરફ ખેંચાય છે. નિરંતર સાધના દ્વારા મનને વિષયાકાર થતાં રોકવું જોઈએ. તેને તેના મૂળ સ્થાન તરફ આગળ વધારવું જોઈએ.

જ્યારે મનમાં કોઈ કામના ઉઠે ત્યારે હમેશાં વિવેકનું શરણુ લ્યો. વિવેક તરતજ તમને બતાવી દેશે કે કામનાની સાથે દુઃખ રહે છે. એ મનનું વ્યર્થ પ્રલોભન છે. તે તમને કામનાનો તરત ત્યાગ કરવાની અનુમતિ આપશે. વારં-વાર વિચાર કરો કે જે નવીન કામના તમારા મનમાં ઉઠે છે તે શું તમને વધારે સુખ, વધારે આધ્યાત્મિક લાભ આપે છે? ઇચ્છા શક્તિની સહાયતાથી વિવેક તમારું રક્ષણ કરશે અને બળપૂર્વક કામનાને દૂર નસાડી દેશે. વિવેક તથા ઇચ્છાશક્તિ બે જરૂરી અસ્ત્રો છે જે વડે જ્ઞાનયોગનો સાધક પુરૂષ પોતાના માર્ગના સર્વ ન્હાના મોટા વિઘ્નો નષ્ટ કરી દે છે.

મન હમેશાં તમને જાત જાતના દ્રશ્યોનું અવલોકન કરવા લલચાવે છે. આ રીતે તમને લક્ષ્યથી હઠાવવાની મનની ચેષ્ટા નિરર્થક થાય છે. હમેશાં વિવેકથી કામ લ્યો. મનને પૂછો ‘રે મૂર્ખ મન, શું મેં અનેક સ્થાન અને દ્રશ્ય નથી દેખ્યા? બહારના દ્રશ્યો જોવામાં શું રહેલું છે? અંદરના આત્મામાં વિશ્રામ કર. તું દરેક વસ્તુ તેમાં જોઈ શકે છે. એજ પૂર્ણ રૂપ છે. બહાર શું જોવા જાય છે? શું બહાર સર્વત્ર એજ આકાશ, એજ ભૂમિ, એજ વિષય, એજ ભોગ, એજ વાતચીત, એજ તન્દ્રા, એજ નિન્દ્રા, એજ મળમૂત્ર અને એજ સ્મશાન ભૂમિ નથી?

ખરાબ ભાવનાઓ તમે કેવી રીતે દૂર કરી શકો છો? વિસ્મૃતિ દ્વારા. વિસ્મૃતિ કેવી રીતે થશે? તેનો ફરી વિચાર નહિ કરવાથી. પુનઃ વિચારથી મનને કેવી રીતે રોકશો? કોઈ વધારે સુખપ્રદ વિષયના ચિન્તન દ્વારા. ‘ઉપેક્ષા કરો, ભૂલી જાઓ. કોઈ વધારે આકર્ષક વસ્તુનું ચિન્તન કરો! એ એક મહાન સાધના છે. ધર્મશાસ્ત્રોના ઉચ્ચતમ ભાવોનું ચિન્તન કરો, સ્મરણ કરતા રહો. પોતાની મેળેજ તર્ક કરો, ચિન્તન કરો વિચાર કરો, ધ્યાન કરો. સાંસારિક ભાવ, શત્રુતા, ઇર્ષ્યા, દ્વેષ, ઘૃણા અને કામવાસનાના સર્વ ભાવો નષ્ટ થઈ જશે. યાદ રાખો કે ધ્યાતા ધ્યાનથી જુદી વસ્તુ છે. એનાથી તમને જણાશે કે તમે મનથી જુદી વસ્તુ છો. તમે સ્વસ્થ છો, કેવળ મનમાં ઉઠતા વિકારોના સાક્ષી છો.

તુચ્છ ભૌતિક પદાર્થોની અભિલાષા અને તેની પાછળ અહિંતહિં ભટકવાનું છોડી દેવાથી તમારું મન પર્વત જેવું અચળ થઈ જશે. જેનું મન અનાસક્ત થઈ જાય છે તેનાથી પુનર્જન્મ દૂર નાશી જાય છે.

મનનું રહસ્ય.

૭૭

જ્યારે જ્ઞાનશાસ્ત્રના અભ્યાસથી, સત્સંગથી તથા નિરંતર ધ્યાનના અભ્યાસથી શુદ્ધ મન એકાગ્ર થઈ જશે ત્યારે તે મનુષ્યના મનમાં ઉચ્ચ જ્ઞાન અને દિવ્ય દ્રષ્ટિનો પ્રાદુર્ભાવ થશે.

જેથી રીતે પુષ્પ અને ફલ બીજમાં છુપાઈ રહેલ છે તેવી રીતે સત્ત્વના અંશ હમેશાં હૃદયમાં રહે છે. જીવન્મુક્ત અવસ્થામાં પણ કેવળ વૈકારિક મન નષ્ટ થાય છે. સાત્ત્વિક મનનો નાશ નથી થતો.

યોગી પુરૂષ ભૌતિક શરીરથી સૂક્ષ્મ શરીરને જુદું કરીને સંસારના જુદા જુદા ભાગોમાં રમે છે અને પલવારમાં ઉંચામાં ઉંચા સ્થાને જઈને ફરી ભૌતિક શરીરમાં આવી જાય છે.

ધ્યાન માટે એક સારી રીતે સાધેલા મનની આવશ્યકતા છે, તે શાન્ત, શુદ્ધ, પવિત્ર, સૂક્ષ્મ, તીક્ષ્ણ, દ્રઢ અને એકાગ્ર હોવું જોઈએ. શુદ્ધ અને સૂક્ષ્મ પ્રજ્ઞાની પ્રાપ્તિ તેવા મનથીજ થઈ શકે છે.

સ્વાભાવિક મૌન અને માનસિક દિગંબરતા જ આવશ્યક છે. શરીરને મગ્ન કરવાનું શું કામ છે? એ તો મૂર્ખોનું તામસિક તપ છે જે શાસ્ત્ર તથા તર્કથી વિરુદ્ધ છે. જીવન્મુક્ત અથવા મુક્તાત્માઓ જેવા જ્ઞાનની સાતમી ભૂમિકાએ પહોંચી જાય છે કે તરતજ દિગંબરતા આપોઆપ આવી જાય છે.

હરતાલના શોધનમાં ઘણો સમય લાગે છે. તેવી રીતે ચિત્ત શુદ્ધિ માટે પણ વધારે સમય ગાળવાની આવશ્યકતા છે; કઠિન તપ કરવું પડશે. ચિત્તશુદ્ધિ યોગનું પ્રથમ પગથિયું છે. જ્યારે ચિત્ત શુદ્ધ થઈ જાય છે ત્યારે મુક્તિ તરફ તેની સ્વાભાવિક પ્રવૃત્તિ થઈ જાય છે.

પતિતપાવની ગંગા ગંગોત્રીમાંથી નીકળે છે અને નિરંતર ગંગા સાગર તરફ વહે છે. એવી રીતે વિચાર ધારા મનમાંથી નીકળે છે તથા જાગ્રત અને સ્વપ્નાવસ્થાના વિષયો તરફ નિરંતર વહ્યા કરે છે. આ મનરૂપી રહસ્યમય એજીન એક ક્ષણના પણ વિશ્રામ વગર વિચારમાં જ મગ્ન રહે છે. સુષુપ્તિ-રૂપી વિશ્રામની ઇચ્છા તો (સ્વપ્નાવસ્થામાં) મગ્ન કરે છે, મન કદિ પણ નથી કરતું. એક યોગી પુરૂષ કે જેણે પોતાનું મન વશ કર્યું હોય છે તે હમેશાં જાગતો જ રહે છે. એટો ધ્યાનદ્વારા જ પૂર્ણ વિશ્રામ પામે છે. મન આત્મશક્તિ સિવાય બીજું કંઈ નથી.

મન એક ઇન્દ્રિય છે જેમાં સંકલ્પ અને વેદના થાય છે. એને જરૂર નિયંત્રણમાં રાખવું જોઈએ. જીવ મનનો પ્રેરક નથી, કેમકે આપણે જોઈએ છીએ કે સાધારણ મનુષ્ય પોતાનું મન વશ નથી કરી શકતો. તે રાગદ્વેષદ્વારા

અહિં તહિં ભટકયા કરે છે. તેથી જરૂર એવો કોઈ છે જે મનનો પ્રેરક છે. એ કોણ છે? તે મનરૂપિ અંતર્યામી છે.

જો તમારા મનમાં વાસના ન હોય તો બહારના કોઈ પણ વિષય માટે ઉત્તેજના અથવા આકર્ષણ નહિ થઈ શકે. એ તો વાસના જ છે જે તમારી બધી વિપત્તિઓ તથા દુઃખોનું મૂળ કારણ છે. દેવી સૃષ્ટિ તો કોઈને કષ્ટ નથી આપતી. જળ તમારી તરસ છીંચાવે છે. મન્દ મન્દ પવન તમને સુખ આપે છે સૂર્ય તમને પ્રકાશ અને જ્વલન આપે છે. અગ્નિથી ગરમી મળે છે. મનુષ્યને બંધનમાં નાખનાર તો જ્વલસૃષ્ટિ જ છે. અહંકાર, દ્રેષ, અભિમાન અને રાગ એ સર્વ જ્વલસૃષ્ટિના અંતર્ગત છે. નિરંતર વિચાર અને જ ના વિચાર તથા અર્થયુક્ત ધ્યાનથી વાસના નિર્મૂળ થઈ જશે. સાત્વિક મનમાંથી નિરંતર તદ્દાકારવૃત્તિ ઉત્પન્ન થયા કરે છે. તે અલિપ્ત વિષદ્વન ઔષધિ છે. તેને તમારી પાસે સુરક્ષિત રાખો. જ્યારે અહંકાર, મિથ્યા હુંપણું તમારી ઉપર આક્રમણ કરે, તમને દબાવવા ઇચ્છે અને તમારો સર્વ નાશ કરવા ઇચ્છે ત્યારે તુરંત એ ઔષધિનો પ્રયોગ કરજો.

સ્વાર્થકામનાથી મતિ ઢંકાઈ જાય છે. સ્વાર્થ જ્વલનના વિનાશનો હેતુ છે આત્મજિજ્ઞાસા માટે તીક્ષ્ણ, સૂક્ષ્મ અને એકાગ્ર શુદ્ધ ચિત્તની જરૂર છે.

સુખમાં પણ મનમાં ક્ષોભ થાય છે. એ દેહાય છે અને હૃદય તથા અંતરાત્માની તરફ આગળ વધે છે.

અભિમાન બીજાના પ્રત્યે પોતાની મહાનતાના વિચારથી થાય છે. એ નવ પ્રકારનું છે.

- (૧) શારીરિક અભિમાન-વધારે શારીરિક બળ હોવાનું અભિમાન કરવું તે.
- (૨) બુદ્ધિનું અભિમાન-વધારે સમજ હોવાનું અભિમાન કરવું તે.
- (૩) સદાચારનું અભિમાન-સુંદર-આચારવાન હોવાનું અભિમાન કરવું તે.
- (૪) ચિત્તશક્તિનું અભિમાન-મહાન સિદ્ધિઓ હોવાનું અભિમાન કરવું તે.
- (૫) આધ્યાત્મિક અભિમાન.
- (૬) કુલીનતાનું અભિમાન.
- (૭) શક્તિ, ધન અને બીજી વસ્તુઓના અધિકારનું અભિમાન.
- (૮) સુંદરતાનું અભિમાન.
- (૯) રાજમદ-રાજા હોવાનું અભિમાન.

આ સર્વ પ્રકારના અભિમાન એકદમ નિર્મૂળ કરી દેવાં જોઈએ.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૭૯

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળ (પંજાબ) ગુજરાનવાલા—પંચમ વાર્ષિક વિવરણ.

હિંદની વીરક્ષેત્રભૂમિ ગુજરાનવાલા (પંજાબ) માં આ ગુરુકુળની સ્થાપના જેમાં ગુરુભક્તિનો સમાવેશ થયેલ છે તેને આજે પાંચ વર્ષ થયા છે. તેના ઉદ્દેશ (માનવજીવનને વ્યવહારિક, આધ્યાત્મિક અને સ્વાવલંબી બનાવવા) પ્રમાણે તેના કાર્યવાહકો અંતપૂર્વક કાર્ય કરી રહ્યા છે, આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીના સદ્ઉપદેશથી, પન્ચાસજી લલિત-વિજયજી મહારાજના પ્રયત્નથી, ઉદાર નરરત્ન સ્વર્ગવાસી શેઠ વિક્રલદાસ ઠાકોરદાસની ઉદાર સહાયથી અને કાર્યવાહકોની સંપૂર્ણ લાગણીવડે આ સંસ્થા આદર્શ અને પગભર થતી જાય છે. આ દેશમાં આવી સંસ્થાની જરૂર પણ હતી. આ સંસ્થામાં ૮૦ વિદ્યાર્થીઓને હિન્દિ, સંસ્કૃત, ઇંગ્લીશ અને ઉર્દુ ચાર ભાષામાં શિક્ષણ અપાય છે. સાથે જ્ઞાનમંદિર, પત્ર વગેરેની પણ યોજના છે. જૈનધર્મોપસાર નિયમોનું પાલન અને શિક્ષણ પણ સુંદર રીતે અપાય છે. વહીવટ અને હિસાબ ચોખ્ખવટવાળો અને વ્યવસ્થા યોગ્ય રીતે ચાલે છે. સર્વ જૈન બંધુઓને સહાય આપવા સૂચના છે.

લેડી વિલિંગ્ડન અશક્તાશ્રમ-સુરત—તથા દવાખાનાનો સને ૧૯૩૦ ની સાલનો રિપોર્ટ તથા હિસાબ.

શુભારે વીશ વર્ષથી સુરત શહેરમાં દયાળુ પ્રજાજનો, વિદ્વાનો અને સંભાવિત ગૃહ-સ્થાની કમીટી દ્વારા આ સંસ્થાનો વહીવટ ચાલે છે. દયાળુજનોને અશક્તજનોની આ સંસ્થા દ્વારા સેવા કરવા માટે આ એક તક છે. અશક્તજનોની સેવા કરી કે આ ખાતાને પૈસાની સહાય આપી કે લાગણી ધરાવીને પણ તેમાં આવતા શક્તિવિહીન મનુષ્યોનો આશિર્વાદ લેવાય છે. દરેક મનુષ્યે કોઈપણ પ્રસંગે આ ખાતાને સહાય આપવા જીલવાનું નથી. શિક્ષિતજનો અને ગૃહસ્થાની કમીટી દ્વારા વહીવટ ચાલતો હોવાથી

દંભ આડંબર છે. એ એક પ્રકારની વ્યર્થ બનાવટ છે, વ્યર્થનું પ્રદર્શન છે. એ માનસિક વૃત્તિનું એક રૂપ છે. વસ્તુતઃ માણસ પાસે કશું પણ નહિ હોવા છતાં તે તેનાથી પુલાયા કરે છે. અભિમાની મનુષ્યની પાસે તો કાંઈને કાંઈ હોય છે, પણ દંભીની પાસે કશું રહેતું નથી એજ એ એમાં ફેર છે. અભિમાન જ્યારે ખૂબ ચડી જાય છે ત્યારે તે દંભનું રૂપ ધારણ કરી લે છે.

ચાલુ.

૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હિસાબ અને વ્યવસ્થા યોગ્ય છે. દરેક મનુષ્યે કોઈ પણ પ્રકારે સહાય આપવી એમ બલામણુ કરીએ છીએ.

ચર્યાપત્ર.

સંવત ૧૯૮૮ ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૩ મહાવીર જયંતિ સંબંધી ઉપરોક્ત વર્ષમાં ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૨ સોમવાર છે તે દિવસ બારશ ૮ ઘડી ૨૬ પળ છે એટલે પછી તેરશ શરૂ થાય છે. ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૩ મંગળવારે સવારના ૩ ઘડી ૪ પળ તેરશ છે અને પંચાંગમાં ચૌદશનો ક્ષય છે એટલે આપણા શુદ્ધ ૧૨ શુદ્ધ ૧૩ સાથે કરવાના, મંગળવારે ચૌદશ કરવાની, બુધવારે ચૈત્રી પૂર્ણિમા છે. હવે સોમવારે ઉત્તરાશ્લેષની નક્ષત્ર કે જે પ્રભુનું જન્મનક્ષત્ર છે તે ૫૪ ઘડી ૩૬ પળ તે દિવસે છે જે પુરતું છે અને મંગળવારે હસ્તનક્ષત્ર આવે છે જેથી બારશને સોમવારે શ્રી મહાવીર જયંતિ ઉજવવી જોઈએ; એમ એક વિદ્વાન આચાર્ય મહારાજની સકળ જ્ઞેન સંઘને સૂચના છે.

વર્તમાન સમાચાર.

આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયકમલસુરીશ્વરજી મહારાજના જયંતી.

આસો શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ આચાર્ય મહારાજની સ્વર્ગવાસતીથી હોવાથી શ્રી જ્ઞેન આત્માનંદ સભા તરફથી જયંતી ઉજવવામાં આવી હતી. સવારમાં મોટા જનાલયમાં શ્રી નવપદજી મહારાજની પૂજા ભાવના પૂર્વકે બણાવવામાં આવી હતી સાથે પરમાત્માની આંગી રચાવવામાં આવી હતી. બપોરના સભાસદોનું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું.

ભાઈ અમરચંદ હરજીવનદાસનો સ્વર્ગવાસ—ગયા ભાદરવા વદી ૧૧ ના રોજ મુંબઈ શહેર મધ્યે થોડા વખતના બિમારી બોગવી શુમારે ૫૬ વર્ષની વયે બંધુ અમરચંદ હરજીવનદાસ પંચત્વ પામ્યા છે. ભાઈ અમરચંદ સ્વભાવે માયાળુ, બોળા હૃદયના, દયાળુ પ્રકૃતિના, દેવ-ગુરુ-ધર્મના ઉપાસક, મિલનસાર પ્રકૃતિના હતા. સ્વકમાઈથી લક્ષ્મી મેળવી પ્રસંગે પ્રસંગે સુકૃતમાં પૈસાનો સદ્વ્યય કરતા હતા. જ્યારથી શરીરસ્થિતિ બગડવા લાગી ત્યારથી ધંધામાંથી નિવૃત્ત થઈ અત્રે અને મુંબઈ રહેતા અને પ્રસંગે પ્રસંગે યથાશક્તિ પૈસાનો સદ્વ્યય કરતા હતા. આ સભાના લાઠક મેમ્બર હોવા સાથે સંપૂર્ણ પ્રેમ ધરાવતા હતા જેથી પોતાના અને પોતાની સુપત્ની શ્રીમતી કરતુરબાઈના નામથી અંચમાળા પ્રકટ કરવા જ્ઞાનખાતાને સારી રકમ વડે સહાય આપી હતી. તેમના સ્વર્ગવાસથી સભાને એક ઉપયોગી સભાસદની ખોટ પડી છે. તેમના સુપત્ની શ્રીકરતુરબાઈને દિલાસો દેવા સાથે બંધુ અમરચંદભાઈના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

લાઇફ મેમ્બરોને નવીન ગ્રંથોની ભેટ.

નવેના ત્રણ ગ્રંથો આવતા આસો માસની આખેરીએ અમારા લાઇફ મેમ્બરોને ધારા પ્રમાણે પોસ્ટખર્ચથી ભેટ મોકલવામાં આવશે.

૧ સુકૃતસાગર—પૃથ્વીકુમાર ચરિત્ર જૈન ઐતિહાસિક માંડવગઢના મહાન મંત્રીશ્વરની ગૌરવ-શાળી કથા-ચરિત્ર. ૧-૦-૦

૨ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર—વર્તમાનકાળના બાવીશ આચાર્યોના પ્રભાવશાળી ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ પ્રકટ થયેલ ચરિત્રો. ૨-૮-૦

૩ શ્રી ધર્મપરીક્ષા—કેવા પ્રકારની પરિક્ષા કરી ધર્મ ગ્રહણ કરવા તેના વિવેચન અને તે ઉપર કથાઓ સહિત. ૧-૦-૦

ઉપરોક્ત ગ્રંથો તૈયાર થાય છે. જેથી ઉપરોક્ત મુદત પહેલાં મંગાવવાની કે તે માટે પત્ર લખવાની કોઈ સલાસદે તરફી ન લેવી.

સુધારો.

ગયા શ્રાવણ માસના અંકમાં પાના ખીજમાં જિનૈન્દ્રસ્તવઃ સાત શ્લોકમાં આપેલા છે જેમાં પ્રથમના ત્રણ શ્લોકો જિનૈન્દ્ર સ્તુતિના છે અને તે પછીના ચાર શ્લોકો અલ્પચર્ચ સંબંધીના છે જે બૂલ્લથી સાથે છપાયા છે જેથી છેવટના તે ચાર શ્લોકો ગયા વર્ષના પા. ૨૮૩ માં અલ્પચર્ચ મહાવ્રતમ્ના જે ચાર શ્લોકો આપ્યા છે તેના અનુસંધાનમાં સમજવા.

કલકત્તાવાળાના વિવિધ રંગોથી મનોહર ફેરાઓ.

નામ.	કીંમત.	નામ.	કીંમત.
શ્રી નેમનાથ સ્વામીના લક્ષ્મી વરધોડો.	૦-૧૨-૦	શ્રી જીનદત્તસરિજી (દાદા સાહેબ)	૦-૬-૦
શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સમવસરણ તથા શ્રેણિક રાગની સ્વારી.	૦-૧૨-૦	છ લેસ્થા.	૦-૬-૦
શ્રી કેસરિયાજી મહારાજ.	૦-૮-૦	મધુબિંદુ.	૦-૬-૦
શ્રી ચંદ્રગુપ્તના સોળ સ્વપ્ન.	૦-૮-૦	શ્રી પાવાપુરીનું જલમંદિર.	૦-૪-૦
શ્રી ત્રિશલા માતાના ચૌદ સ્વપ્ન.	૦-૮-૦	ચિત્રશાળા પ્રેસ પુનાવાળાના ફેરાઓ.	
શ્રી ગૌતમ સ્વામી.	૦-૮-૦	શ્રી મહાવીર સ્વામી.	૦-૮-૦
શ્રી સમ્મેતશિખરજી સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૮-૦	શ્રી ગૌતમ સ્વામી મહારાજ.	૦-૮-૦
શ્રી રાજગિરિ સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦	સમ્મેતશિખર તીર્થ ચિત્રાવળી	
શ્રી પાવાપુરીજી સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦	સોનેરી બાઈન્ડીંગ સાથે.	૨-૮-૦
શ્રી ગિરનારજી સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦	જંજીરીપતો નકશો રંગીન.	૦-૬-૦
		નવતસ્ત્રવના ૧૫૫ ભેદનો નકશો. રંગીન	૦-૨-૦

મળવાનું સ્થળ, શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૨૯ સુ. વીર સં. ૨૪૫૭. આશ્વિન. આત્મ સં. ૩૬. અંક ૩ જો.

સફળ મનુષ્ય કોણ ?

“ જે મનુષ્ય સર્વ સંયોગોમાં પોતાથી અને તેટલું કરે છે,
જે પોતાની શક્તિનો અને મળતી તકનો સૌથી વિશેષ
ઉપયોગ કરે છે,

જે બની શકે તેમ હોય ત્યારે ત્યારે પોતાના માનવ બંધુઓને
સહાય કરે છે,

જે પ્રત્યેક પ્રસંગે પોતાની સંપૂર્ણ શક્તિનો ઉપયોગ કરે છે,

જે પોતાના મિત્રો પ્રત્યે વફાદાર અને સાચો રહે છે,

જે સર્વ પ્રત્યે માયાળુ, ઉદાર અને વિશાળ હૃદયનો હોય છે,

તે મનુષ્ય કદાચ પોતાની અંત્યેષ્ટિ ક્રિયા જેટલા પણ પૈસા ન
મૂકી બાંધે તો પણ તે સફળ મનુષ્ય છે. ”

“ સુખી જીવનનાં સાધન ” માંથી